

NÁMA HATTA

podzim 2018 • časopis hnutí Hare Krišna

Védská svatba

Milost v barvách Ostravy

Hare Krišna v Hollywoodu

Návykový festival

Obsah

SERIÁL

- 4 „What is the Difficulty?“
- Šruta Kírti dás

Přednáška

- 7 Když v srdci vyjde slunce
Krišny
- Šríla Prabhupáda

Offering

- 10 Deset důvodů, proč jsou
knihy Šríly Prabhupády pro
každého
- Bhaktivaibhava Svámí

Rozhovor

- 14 Ratha - yatra, vysoce
návykový festival
- bhaktin Mária Horová



Reflexe

- 20 Hare Krišna v Hollywoodu
- bhakta Jan Mareš



Vzdělávání

- 24 Učení filozofie 16
- Aruddha dévi dásí

ISKCON news

- 26 Prabhupádův zlatý palác
- bhakta Mádhava Smullen



Dětem

- 27 O Dámódarovi a
Šišupálovi
- Jóga Májá dévi dásí

Věda

- 28 Vědecké základy vědomí
Krišny 2
- Bhakti Svarúpa
Dámódara Svámí

Reportáž

- 30 Védská svatba
- Džalángi dévi dásí



Krišna kathá

- 32 Venu Gítá - Krišna vchází
do lesa 3.3
- Šivarám Svámí

Reportáž

- 34 Milost v barvách Ostravy
- Bradžarání dévi dásí

Recept

- 36 Sýrové tyčinky
- Náma Prijá dévi dásí



zakladatel-áčárja Šrí Šrímad A. Č.
Bhaktivédánta Svámí Prabhupáda
Mezinárodní společnost pro vědomí Krišny

Vydavatel

CENTRUM PRO VÉDSKÁ STUDIA
Lužce 48, Karlštejn 267 18
www.harekrsna.cz
www.harekrsna-luzce.cz
www.govindashop.cz
www.govinda.cz

REDAKTORKA: Džalángi dévi dásí
736 245 446, jalangi@email.cz
SAZBA: Madhu Pandit dás
KOREKTURY: Hémalató Thákurání dévi dásí
PŘEDPLATNĚ: Íšání dévi dásí
774 919 977, jimkrupicka@cmail.cz

SPOLUPRACOVALI:

ÁNANDA KANDINÍ DÉVI DÁSÍ, ÁTMÁ DARŠANÍ DÉVI DÁSÍ, BHAKTIN BHAKTIMÁJÍ, BHAKTIVAIBHAVÁ SVÁMÍ, BHAKTA BOB VARGA, ČANDRABÁN DÁS, BHAKTIN DORIS DRIENOVÁ, HÉMALATÁ THÁKURÁNI DÉVI DÁSÍ, BHAKTA JAROSLAV TYPLT, KAMALA SUNDARÍ DÉVI DÁSÍ, KANDARPA MAŇŽARÍ DÉVI DÁSÍ, KÍRTIČANDRA DÁS, BHAKTIN KLÁRA MARTENS, LILÁ MÓHINÍ DÉVI DÁSÍ, BHAKTA MIROSLAV CIGÁNEK, BHAKTA MIROSLAV PLAČEK, NARÁKRITI DÁS, NITJA LILÁ DÉVI DÁSÍ, NITJA TRIPTA DÉVI DÁSÍ, BHAKTA OLDŘICH JANOTA, BHAKTIN PETRA ČERNÁ, PRIJA KÍRTI DÁS, PRAHLÁD NRISINHA DÁS, PUNJA PÁLAKA DÁS, RÁDHIKÁ SUNDARÍ DÉVI DÁSÍ, RÁSABIHÁRÍ DÉVI DÁSÍ, RATNAMÁLÁ DÉVI DÁSÍ, SARVÁSUKHA DÁS, VENU MADHURJA DÁS

V časopise jsou použity obrazové
podklady z BBT
Čtvrtletník Náma Hatta, 22. ročník, č. 3
Vydáno podzim 2018
Registrační číslo MK ČR E 16036

Príspevky na vydávání časopisu
můžete zasílat na adresu vydavatele
nebo na účet časopisu:
2401331184 / 2010

Kde nás najdete

Centrum pro védská studia,
Lužce 48, Karlštejn, 267 18
tel. 311 516 558, 736 107 009
www.harekrsna-luzce.cz

Farma Krišnúv dvůr,
Městečko u Benešova č. 1,
Postupice, 257 01,
tel. 317 796 008, 603 700 512
www.krisnuvdvur.cz

**Hare Krišna centrum
Harinám Mandir,**
Zenklova 107, Praha 8, 180 00,
tel. 603 205 991
facebook.com/harinama.mandir

**Kazatelské centrum
Prabhupád bhavan,**
Durdřákova 34, Brno sever, 613 00
tel. 604 472 982, 731 445 474
www.bhavan.cz

Náma Hatta centrum Čakra,
Lutotín 7, Kostelec na Hané,
798 41
tel. 731 154 233
www.facebook.com/cakralutotin

Kazatelské centrum Hari-dhám,
tel. 603 958 447
www.haridham.cz

VEGETARIÁNSKÉ RESTAURACE

Góvinda, Soukenická 27, Praha 1
tel. 605 700 872
www.govindarestaurace.cz

Góvinda, Na hrázi 5, Praha 8
tel. 284 823 805
www.govinda-vegclub.cz

Balaráma, Orlická 9, Praha 3
tel. 222 947 365
www.balarama.cz

Góvinda, Husova 464, Benešov
tel: 731 761 831
www.govindabene.cz



Hare Krišna,

nedávno jsem rozdávala Prabhupádovy knížky v metru na Florenci, když ke mně přišli dva asi desetiletí kluci. Ušatá, nohatá vyžlata s vyvalenýma očima. „Vy jste jako Krišna, jo? Hele, jo jako?“ začali do mě bzučet jako vosy. „A to nám jako ty knížky dáte zadarmo, jo? Ten hodnej pán na Andělu nám dal knížku za jednu korunu,“ zkouší to na mě. „My jsme ji pak někomu dali,“ eliminují případnou námitku, proč jim tedy měla dát další.

„No, já tak hodná nebudu,“ povídám. „Dáváme ty knížky za příspěvek, který by měl pokrýt alespoň náklady na výrobu. A dneska nejsou za korunu ani noviny, natož knížka, že jo?“ vysvětluji. Pochopili, ptají se ale dál.

„A Krišna je jako chuť vody, jo?“ zajímají se. „Vždyť voda je bez chuti a bez zápachu!“ vybaluji na mě ze školy naučený argument.

„Když vám zavážu oči a dám vám napít zvlášť vodu, mléko a coca colu, tak stoprocentně rozlišíte, co je co. Ne?“ dává mi honem Krišna inteligenci. Pokývají hlavou, ale v hlavách jim to šrotuje dál.

„A von s váma jako bydlí, jo? Jako v nějakém baráku, jo?“ pokračují.

„Ano,“ odpovídám.

„A jaký to tam je? Je to tam luxusní?“ chtějí vědět.

„Mega luxusní,“ usmívám se.

„Jako v pětihvězdičkovém hotelu?“ vyzvídají.

„Jo jo, jako v pětihvězdičkovém hotelu,“ přitakávám.

Akorát kolem nás jdou dva městští policisté. Zvědavě si nás prohlížejí. Dva předpubertální výrostci a dáma ve středních letech s náručí plnou knih Šríly Prabhupády.

„Pane, pane,“ obrátí se jeden z kluků na policajta, jako by žaloval.



„Vona říká, že Krišna s nima bydlí v nějakém baráku.“

Policajti se zastaví a ten, na kterého kluk mluvil, konsternovaně vytřeští oči. „Co? Cože? Jakej Krišna, co to je Krišna?“ říká nechápavě.

„Chuť vody, přece!“ vysvětluje mu s jasnou převahou vědoucího ten hubatý kluk. „Jak to, že to ten policajt neví,“ zračí se mu ve tváři. Někdy je to vážně strašně jednoduché. Jen pochopíme malou věc, a už ji můžeme poslat dál. Každý na své úrovni, každý svým způsobem. Myslím, že o těch klucích ještě někdy uslyšíme...

Vaše služebnice
Džalángí déví dásí

PS: Po zvážení našich možností a sil se vracíme zpět ke staré dobré Náma Hattě a profesionální časopis pro veřejnost bude snad někdy v budoucnosti. Prosím, zachovejte nám dál svou přízeň!

Zveme vás!

na **středeční program** v Góvindě,
od 18 hodin – Soukenická 27, Praha 1
na **nedělní hostinu** v chrámu Lužce,
od 14 hodin – Lužce 48, Karlštejn

a do dalších chrámů, středisek a restaurací
hnutí Hare Krišna po celé České republice

...lepší nekázat

8. února 1975, ISKCON Honolulu, Havaj

Po šesti měsících v Indii se Šríla Prabhupáda vrátil na Západ přes Havaj. Pobyval v Novém Navadvípu týden. Byl to pobyt bohatý na události. V tomto

Šríla Prabhupáda neztrácel čas formalitami. Poté, co se všichni usadili na podlahu, pohlédl bez emocí na Siddhu a věčně řekl: „Oddaní

dandu nosí. Tady Paramahansa také nosí dandu. A bere si ji i do letadla.“

„Rozumím, ale já jsem už měl spoustu problémů, když jsem si dandu chtěl do letadla vzít,“ odpověděl Siddha.

Šríla Prabhupáda klidně přešel k dalšímu bodu neshod. Každá další námitka byla o něco závažnější.

„Říkají, že tvoji stoupenci nedochází sem za mnou,“ řekl. „Že navštěvují pouze tebe. Naslouchají pouze tobě a jednají jen s tebou. Takže oni sem nepřijdou?“

„Pokud budou chtít přijít, nic jim nebrání,“ řekl Siddha.

Šríla Prabhupáda zvýšil hlas. „Jenže to je tvůj úkol. Je naprosto v pořádku, když tě uctívají, když tě mají tolik rádi. To je v pořádku. Ale tvůj úkol je přivést je ke mně. Ty jsi můj žák. Povinností žáka je přivést oddané k duchovnímu učiteli. Takový je tvůj úkol. Podle toho musí vypadat tvoje kázání. Pokud tvé kázání k nevede k takovým výsledkům, pak je k ničemu.“

„Asi to bude moje chyba,“ odpověděl Siddha. „Mé kázání zřejmě není dost dobré. Takže oni nepřicházejí. Ale co mohu dělat jiného, než jim kázat.“

„Dobrá, pokud je tvoje kázání nedostatečné, pak je lepší nekázat,“ řekl mu Šríla Prabhupáda.

Když se věci vyjasnily, dodal jsem si odvahy i já. Aby řeč nestála, řekl jsem: „Šrílo Prabhupádo, všiml jsem si ještě jedné věci.“

„Tak sem s tím,“ pokývl souhlasně Prabhupáda.

„Tak například,“ řekl jsem. „Dnes ráno přednášel Siddha Svarúpa Mahárádž v chrámové místnosti.



středisku panoval značný rozruch kvůli třenicím mezi místním vedením a Siddhou Svarúpánandou Gósvámím. Stížnosti na to, že Siddha nenásleduje autority ISKCONu, byly předloženy Prabhupádovu tajemníkovi, Paramahansovi Svámímu, který šel za Prabhupádou a vysvětlil mu problémy, které tu jsou.

„Dobrá, přiveď tedy Siddhu Svarúpu a uspořádáme schůzi,“ vyzval ho Šríla Prabhupáda.

Schůze se konala v Prabhupádově příbytku. Účastnili se jí Šríla Prabhupáda, Siddha Svarúpa Mahárádž, Paramahansa Mahárádž, Nitái prabhu, chrámový prezident a já. Otevřenými okny Prabhupádova pokoje prozářeného sluncem vanul příjemný větrík. Nad jeho pracovní stolem bylo střešní okno. Šríla Prabhupáda si návštěvy v Novém Navadvípu vždycky užíval, a ani tentokrát tomu nebylo jinak.

tady vůči tobě mají nějaké výhrady.“

„Jaké výhrady, Šrílo Prabhupádo?“ řekl Siddha s úsměvem.

„Tak za prvé. Proč si neholíš hlavu?“

„Když si oholím hlavu, bývám nachlazený.“

Šríla Prabhupáda se mírně pousmál.

„Tady na Havaji býváš nachlazený?“ zeptal se.

„Občas, Šrílo Prabhupádo,“ odpověděl Siddha.

„Tak bys měl nosit čepici,“ navrhl Prabhupáda. „Pak se nenachladiš. Jsi sannjásí. Lidé kolem tebe tě pozorují. Je důležité, abys jim byl dobrým příkladem. A je tady další věc. Proč nenosiš svoji dandu?“

„Nedovolují mi ji brát do letadel, cestovat s dandou začal být velký problém.“

„Máme spoustu sannjásích,“ řekl Šríla Prabhupáda. „Všichni svoji

Seděl vedle vašeho vjasásanu a jeden z jeho lidí za ním vystoupil s věncem čerstvých květin a dal mu ho na krk. Když jsem to uviděl, znepokojilo mě to. Podle mého názoru měl být ten věnec darovaný vám, protože na vaší fotografii na vjasásanu žádný květinový věnec nebyl. Řekl bych, že ten věnec měl být nejprve zavěšený na vjasásan.“

„To je správný postřeh,“ řekl Prabhupáda a obrátil se k Siddhovi. „To je přesné. Je v pořádku, že chtěli dát tu girlandu tobě, ale tys je měl usměrnit, aby ji dali na moji fotografii.“

Śrīla Prabhupáda ukončil diskuzi, aniž by vyvodil nějaký konkrétní závěr. Přímochaře objasnil důležitost následování pokynů duchovního

učitele a vztah mezi guruem a žákem. Tím se schůze uzavřela. Všichni jsme složili poklony a opustili místnost našeho božského učitele a milujícího Gurudévy.

Druhý den Siddha Svarúpa Mahárádž opět navštívil Śrīlu Prabhupádu. Přinesl mu 10 000 dolarů, které dostal darem od jednoho ze svých žáků. Bylo zřejmé, že Prabhupádovo poučení pochopil.

Můj drahý Gurudévo, jste dokonale průzračným prostředníkem ve vztahu k vašemu Guruovi Mahárádžovi. Každou službu přijímáte v jeho zastoupení. Jste dokonale kvalifikovaným duchovním učitelem, protože jste byl dokonalým žákem. Předáváte odda-

nost a uctívání svých žáků k lotosovým nohám vašeho duchovního učitele, Gurua Mahárádže. Śrīla Bhaktisiddhánta Sarasvatī Mahárádž zase předává plody vaší oddanosti k lotosovým nohám svého Gurua Mahárádže. Tak jsou tyto plody předávány od jednoho duchovního učitele k druhému cestou poslušnosti duchovních mistrů, až k lotosovým nohám Pána Śrī Krišny.

Pokorně prosím, abych mohl zůstat u vašich lotosových nohou a abych nikdy nezapomínal, že jste mým věčným pánem a mistrem. Můj život je bezvýznamný. Prosím, abyste mi dovolil navěky šířit vaši slávu. Modlím se, abych mohl plavat v oceánu blaženosti, vyvěrající ze vzpomínek na vaše věčné transcendentální zábavy.

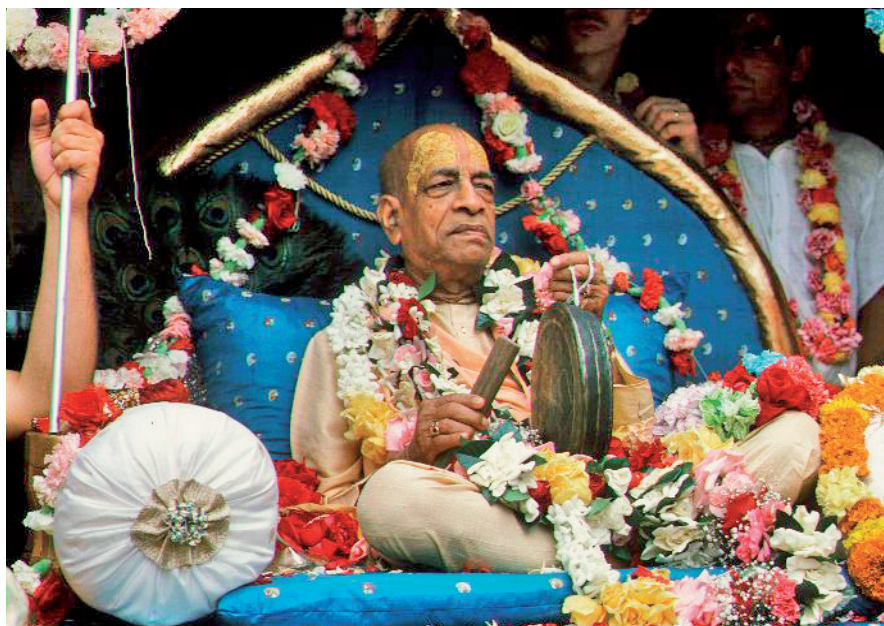
Takže ty zůstaneš tady?

Od doby, co Sudamá Mahárádž přestal řídit Nový Navadvíp, Śrīla Prabhupáda nepřestával hovořit o tom, kdo by jeho povinnosti mohl převzít. Jeho sanskritský editor, Nitái prabhu, navrhl mě. Śrīla Prabhupáda, který znal moji povahu, odpověděl: „Ne. Śrutakirti je na řízení chrámu moc velký dobrák.“

Když mi to Nitái řekl, zasmál jsem se, Prabhupáda mě znal lépe než se znám sám. Pro vedení chrámu v Honolulu pak Śrīla Prabhupáda povolal z Bombaje Manasvího.

Během Prabhupádova pobytu se mě Nitái s Paramahansou Mahárádžem snažili přesvědčit, abych jel s nimi na Prabhupádovo turné po Západě jako jeho osobní služebník. Řekl jsem jim, že představa být Prabhupádovým služebníkem na Západě se mi líbí, ale zatím to vždycky dopadlo tak, že jsem skončil opět v Indii – a tam jsem už jet nechtěl. Přesvědčovali mě, že by to prý byla velká pomoc, kdybych na turné po Západě jel, protože nemají nikoho, kdo by pro Prabhupádu vařil. Až nastane čas návratu do Indie, zařídí to tak, aby s Prabhupádou cestoval Nanda Kumár. Odpověděl jsem, že jako teorie to zní dobře, ale prakticky to moc nevypadá. Ostatně celé jejich přesvědčování bylo zbytečné. Byl jsem hospodář s mladou ženou a čtyřměsíčním synem,

8. února 1975, ISKCON Honolulu, Havaj



a jediné, po čem jsem toužil, bylo zůstat s nimi na Havaji.

Den před Prabhupádovým odjezdem z Nového Navadvípu mi Gurukripa Mahárádž řekl, že mě Šríla Prabhupáda chce vidět, než odletí do Los Angeles. Vydali jsme se spolu do Prabhupádova pokoje a složili poklony. Nevěděl jsem, proč mě chce vidět, a vůbec mi nedocházelo, že můj osud není v mých rukou.

Šríla Prabhupáda na mě pohlédl s úsměvem a řekl: „Šrutakírti, takže ty zůstaneš tady? Máš tu ženu a dítě?”

„Ano, Prabhupádo,” odpověděl jsem.

„Dobrá, zůstaneš tady jako hospodář? Budeš pomáhat

Manasvímu řídit chrám?”

„Ano, Prabhupádo,” odpověděl jsem, i když ne už tak jistě. „Řekl bych, že ano.”

Trápilo mě přitom pomýšlení na mé vlastní sobectví, které mi brání odjet s mým úžasným duchovním učitelem. Dával mi příležitost, abych řekl, že chci jet s ním, ale já jsem to nedokázal, ačkoliv právě tak se to plánovalo před šesti měsíci, když jsem od něj odjížděl v Džuhu. Najednou jsem byl vyvedený z míry a nevěděl, co si počít.

„To je dobře,” řekl Prabhupáda s věrlým úsměvem. „Zůstaň tady se svojí ženou a dítětem.”

Usedl jsem před Prabhupádu a hlavou mi letěly všechny možné úvahy, co teď. Šríla Prabhupáda mi nabízel příležitost znovu s ním cestovat. Očekával ode mě, že otevřu svá ústa a své srdce, ale já jsem to nedělal. Bylo podivuhodné, s jakou tolerancí to přijímal. Nevěděl jsem, co říct dál. Čas se nekonečně vlekl.

Gurukripa Mahárádž, sedící během rozhovoru vedle mě, se začal smát. „Víš jak se říká ženě a dětem? Říká se jim tygřice a šakal.”

Potom se obrátil k Prabhupádovi. Celý rozesmátý se zeptal: „Prabhupádo, je mi jasné, proč se žena přirovnává k tygřici, ale proč se děti přirovnávají k šakalům?”



„To je tak,” řekl Šríla Prabhupáda, „že děti způsobují otci spoustu potíží. Stále něco vyžadují a mnohdy ho rozrušují. Otec pak nemůže spát. Je to, jako by děti pojídaly otcovo maso. A to dělají šakali, že jedí maso jiných zvířat.”

V místnosti se opět rozhostilo ticho. Bylo zřejmé, že je na mě, abych promluvil. Bylo také jasné, jak milostivý je ke mně můj duchovní učitel i Krišna. Dávali mi příležitost přinést oběť a pokročit ve vědomí Krišny. Věděl jsem, že moje žena by byla šťastná, kdybych službu opět přijal. Pohlédl jsem do očí svého starostlivého, milujícího otce a rozhodně prohlásil: „Šrílo Prabhupádo, pojedu s vámi a budu vaším služebníkem.”

Šríla Prabhupáda se široce usmál, lehce pokývl hlavou do strany a řekl: „Správně!” Bylo mi jasné, že tím je řečeno vše. Tak tomu bylo s mým soucitným učitelem vždy. Žádné zbytečné řeči. Byl šťastný kvůli mě a já byl šťastný s vědomím, že jsem na správném místě. Složil jsem poklonu a zvesela jsem vyšel z Prabhupádova pokoje. Byl jsem si jistý, že dělám správnou věc.

Začal jsem se připravovat na své další vzrušující turné ve službách Jeho Božské Milosti. Když se v komunitě oddaných na Havaji roznesla zpráva o mém návratu do osobní služby Šrílovi Prabhupádovi, jeden

z mých duchovních bratrů poněkud volnomyšlenkářského založení mé rozhodnutí zpochybnil. Řekl mi, že když opouštím svoji ženu a syna, musím být v zajetí máji. Normálně by mě nakazil pochybnostmi, ale díky Prabhupádově milosti mě jeho spekulace nezasáhla. Pouze jsem se usmál a sebevědomě kráčel dál s pocitem člověka, který ví, co dělá. Šríla Prabhupáda byl tak laskavý, že mi umožnil ujasnit si své volby. Ani tentokrát mi však neřekl, co mám dělat, pouze mi dal příležitost, abych se rozhodl sám.

Šrílo Prabhupádo, nikdy vám nesplatím to všechno, co jste pro mě udělal. Tím nejsladším způsobem jste mi napomohl vrátit se k vašim lotosovým nohám na dalších pět měsíců. Mohl jste velmi snadno odjet beze mě, ale vy jste mi dovolil znovu se motat kolem vás. Zaplavuje mě štěstí při myšlence, že jste si přál, abych jel s vámi. Nezáleží na tom, z jakého to bylo důvodu. Bylo více než dostačující, že jste mě o to požádal tím nejúžasnějším způsobem. Nikdy nepochopím, jak jste mohl být vůči mně tak laskavý. Prosim dejte mi inteligenci, abych vás dokázal náležitě oslavovat. Pozvedněte mě znovu ke svým lotosovým nohám, jedinému bezpečnému místu pro tuto duši, zmitanou úzkostí. 🙏

KDYŽ V SRDCI VYJDE SLUNCE KRIŠNY

*bhidjaté hridaja-granthiś
čhidjanté sarva-saňśajáha
kśijanté časja karmáni
driśta évatmaniśvaré*

Tak je uzel v srdci přetnut a veškeré pochybnosti se rozplynou. Když poznáme vlastní já jako vládce, ukončí se tím řetěz plodonosných činností.

Śrímad Bhágavatam 1.2.21

Dosažení vědeckého poznání Osobnosti Božství znamená zároveň vidět vlastní já. Co se týče totožnosti živé bytosti jako duchovního já, existuje množství spekulací a pochybností. Materialista v existenci duchovního já nevěří a empiričtí filozofové věří v neosobní rys duchovního celku, bez individuality živých bytostí. Transcendentalisté však tvrdí, že duše a Nadduše jsou dvě rozdílné identity, které jsou si rovné kvalitou, ale kvantitativně se liší.

Existuje také mnoho dalších teorií, nicméně veškeré tyto spekulace ihned zmizí, jakmile pomocí procesu bhakti jógy pravdivě zrealizujeme Śrí Krišnu. Śrí Krišna je jako slunce a materialistické spekulace o Absolutní Pravdě jsou jako nejtemnější půlnoc. Jakmile uvnitř srdce vyjde slunce Krišny, temnota materialistických spekulací o Absolutní Pravdě a živých bytostech se okamžitě vytratí. V pří-



tomnosti slunce nemůže temnota obstat a relativní pravdy, které se ukrývaly v husté temnotě nevědomy, milostí Krišny sídlícího v srdci každé živé bytosti jako Nadduše vyjdou najevo.

Světlo poznání

V Bhagavad gítě (10.11) Pán říká, že aby prokázal zvláštní přízeň svým čistým oddaným, osobně odstraňuje hustou temnotu veškerých pochybností tím, že v srdci oddaného rozsvítí světlo čistého poznání. Jelikož se tedy Osobnost Božství, Pán, postará o to, aby bylo srdce Jeho oddaného osvi-

ceno, oddaný, jenž Mu s transcendentální láskou slouží, rozhodně nezůstane v temnotě. Dozvídá se vše o absolutních i relativních pravdách. Oddaný nemůže setrvat v temnotě, a protože ho osvěcuje Osobnost Božství, jeho poznání je zajisté dokonalé. To však neplatí v případě těch, kdo o Absolutní Pravdě spekulují pomocí svých omezených schopností. Dokonalé poznání se nazývá parampará, neboli deduktivní poznání sestupující od autority k pokornému posluchači, jenž se kvalifikoval díky své službě a odevzdání se. Není možné zpochybňovat autori-



Pán v srdci oddaného rozsvítí světlo čistého poznání

tu Nejvyššího a současně Ho znát. Pán si vyhrazuje právo nevyjevovat se takové vyzývavé duši, která je nepatrnou jiskrou celku, jiskrou podléhající iluzorní energii. Oddaní jsou poslušní a pokorní, a transcendentální poznání tak sestupuje od Osobnosti Božství k Brahmovi a od Brahmy k jeho synům a žákům v posloupnosti. Nadduše v nitru těchto oddaných tomuto procesu napomáhá. To je dokonalý způsob, jak si osvojit transcendentální poznání.

Toto osvícení oddanému umožňuje dokonale rozlišit duši a hmotu, neboť Pán uzel duše a hmoty rozváže. Tomuto uzlu se říká ahankára a na základě iluze nutí živou bytost ztotožňovat se s hmotou. Jakmile se tento uzel uvolní, všechny mraky pochyb ihned zmizí. Osoba vidí svého Pána, naplno se zaměstná transcendentální láskyplnou službou Jemu, a tak přeruší řetězec plodonosného jednání. V hmotné existenci si živá bytost vytváří svůj vlastní řetězec plodonosné práce a život za životem si užívá dobré a špatné výsledky těchto činů. Jakmile se však zapojí do láskyplné služby Pánu, okamžitě se z řetězce karmy vysvobodí. Její činy již nevytvářejí žádné další reakce.

Úplné osvobození

Tak vypadá stádium úplného osvobození. V předchozím verši bylo uvedeno bhagavat-tattva-vigjānan mukta sangasja džájaté. To znamená, že věda o Bohu, neboli věda o Absolutní Pravdě (bhagavat tattva), se vyjevuje osvobozené duši. Někdy se setkáváme s tím, že určitá osoba si hraje na velkého oddaného vysoce pokročilého v du-

chovním pochopení, a přitom není schopná ani zanechat kouření cigaret. Z toho vyplývá, že není osvobozená. U osoby s opravdovou chutí pro duchovní život veškeré hmotné připoutanosti vymizí. To je příznak člověka, jenž je opravdu osvobozený.

První výrok tohoto verše zní bhidjate hridaja granthih, „pravé pochopení Boha přetíná uzly v srdci“. Hmotný život začíná silným uzlem v srdci jménem pohlavní touha. Muž touží po ženě a žena po muži a jejich vzájemná náklonnost je počátkem jejich hmotného života. Nejen v lidské, ale také ve zvířecí, ptačí i hmyzí společnosti najdete tuto připoutanost mezi pohlavími. To je prvotní hridaja granthih, uzel v srdci.

První lekce, kterou se učí student ve védské civilizaci, je proto brahmačarja, celibát. Pohlavní zdrženlivost není tak jednoduchá – vyžaduje to tapasju, cvičit se v askezi. Člověk musí trénovat ovládnutí mysli a smyslů. V současnosti se studentům na univerzitách nabízí všemožné požitky, což je na hony vzdálené výcviku v tapasji. Především v západních zemích se chlápci a dívky vzdělávají dohromady a žijí i ve stejné budově. O brahmačarji

tedy nemůže být ani řeči. Naopak, pevný uzel pohlavní touhy v jejich srdci se ještě více utahuje.

Způsob léčby

Aby člověk přesekl uzel pohlavní touhy a další uzly svazující srdce, musí následovat dvě souběžné linie – na jedné straně rozvíjet vědomí Krišny a na druhé straně se snažit zanechat všech zlovyků. Pokud chce dělat pokrok, musí brát v potaz obojí. Když je například někdo nemocný, lékař mu předepíše lék a zároveň ho poučí, co má jíst a co ne. To je správný způsob léčby. Pacient nemůže jíst, na co má chuť, a pouhým užíváním léku se vyléčit. Podobně nesmyslné je domnívat se, že si můžete dělat, co se vám zlíbí, a pouhým zpíváním Hare Krišna se stanete duchovně pokročilými.

Musíte praktikovat tapasju tak, že dobrovolně přijmete trochu nepohodlí. Vydali jsme například nařízení, že všichni v naší společnosti pro vědomí Krišny musí zanechat nedovoleného pohlavního styku, jedení masa, požívání omamných látek a hazardování.

Všichni naši studenti musí navíc vstávat brzy ráno (před čtvrtou hodinou), vykoupat se, zúčastnit se mangala áratí a studovat písma. To všechno je odříkání, při němž se dobrovolně vzdáváme věcí, jež můžeme mít rádi, a přijímáme věci, jež se nám nemusí zrovna líbit.

Když se však někdo začne vážně věnovat rozvoji vědomí Krišny, Krišna mu pomůže, aby všechny tyto záležitosti zvládl.

Další výrok tohoto verše je chidjanté sarva-saňšajáh, „všechny pochyby budou rozsekány na kusy“. Ten, kdo není pokročilý ve vědomí Krišny, má velmi mnoho pochyb. Může dokonce pochybovat o tom, že je duše, a ne tělo. Jakmile se však dokonale obeznámí s vědou

o Bohu (bhagavat-tattva-vigjánam), všechny jeho pochyby se rozplynou a on s jistotou ví: „Jsem duše, věčný služebník Křišny.“

Dále Bhágavatam říká: kšijanté čásja karmáni, „ukončí se řetězec plodonosných akcí a reakcí“. V hmotné existenci jsme spoutaní kvůli karmě, ploduchtivému jednání. V souladu s naší minulou karmou máme současné tělo a tím, jak jednáme nyní, si připravujeme příští tělo. Všechny lidské bytosti mají určité společné rysy – dvě ruce, dvě nohy, jednu hlavu – ale jednotlivá těla se liší, protože každý má jinou karmu. Musíme tedy tu karmu zastavit. Jak? Křišna vysvětluje v Bhagavad gítě, že jednáte-li pouze pro Křišnu, pak nebudete spoutaní karmou. V jiném případě, ať budou vaše činnosti podle běžných měřítek dobré, nebo špatné, spoutají vás karmické reakce.

Ten, kdo neochvějně spočívá v oddané službě Křišnovi, je skutečně osvobozený od všech hmotných pout. Jakmile se však od oddané služby odchýlíte, Křišnova iluzorní energie (májá) vás okamžitě polapí. Pán Šrí Čaitanja Maháprabhu uvádí v Čaitanja čaritamritě (Madhja 22.31) dokonalé přirovnání: „Křišna je jako sluneční záře a májá je jako tma. Kde svítí slunce, nemůže být tma.“ Uchovávejte si tedy neustále vědomí Křišny. Pak nebude mít májá, jež nás nutí zabývat se ploduchtivými činnostmi (karmou), žádnou šanci.

Odstranění karmy

V souvislosti s odstraněním karmy pomocí oddané služby Šrí Brahma sanhitá (5.54) uvádí: „Od Pána Indry, krále nebes, až po malý hmyz známý jako indra-gópa si každý užívá nebo trpí výsledky svojí karmy. Karmické reakce oddaného však spálí samotný Pán.“

Můžete být povýšeni do postavení Indry, krále nebes, za předpokladu, že jste vykonali dostatečné množství zbožných činností, stejně jako se můžete stát soudcem vyššího soudu, jestliže máte dostatečné vzdělání. Všichni velcí polobozi – Indra, Čandra, Súrja, Brahmá – dosáhli svých postů na základě množství zbožných činností zvaných punja karma.

Prasata, psi a jiná zvířata zase trpí v příslušných tělech kvůli pápa karmě, bezbožným činnostem. Každý tedy trpí nebo si užívá reakcí své karmy, a tímto způsobem zůstává spoutaný v hmotném světě. Je velmi snadné tomu porozumět.

Ale: karmáni nirdahati kintu ča bhakti-bhádžám: karma těch, kteří začali rozvíjet vědomí Křišny v oddané službě, je spálena. Jinými slovy, pro oddané Křišny neexistují karmické reakce. Zasejete-li cizrnu, vyrostete z ní rostlinka, ale když tu cizrnu usmažete a potom ji zasadíte, nevyrostete nic. Měli bychom tedy naši karmu usmažit oddanou službou. Pak naše činnosti nebudou vytvářet žádné karmické reakce.

Dokonalost života

Dokud zcela neodstraníte své karmické reakce, nemůžete být povýšeni do duchovního světa. Jinak řečeno, tak dlouho, dokud budete pokračovat v ploduchtivých činnostech, budete muset přijímat nějaký druh hmotného těla, zrození za zrozením. Pán Ri-

šabhadéva proto v pátém zpěvu Šrímad Bhágavatamu (5.5.4) říká: „Ti, kdo postrádají poznání o duši, šlí po materialistických činnostech a provádějí všemožné druhy hříšných činností jen za účelem smyslového požitku. Takové čin-



První lekce studentů ve védské civilizaci je brahmačarja - celibát

nosti jsou nepříznivé, protože člověka nutí v příštím životě přijmout ohavné tělo.“

Oddaný už ale žádnou karmu nemá, a tudíž ho ani nečeká žádné další hmotné tělo. Křišna to potvrzuje v Bhagavad gítě (4.9): tjaktvá déhan punar džanma naiti mám éti. Po opuštění současného těla oddaný neobdrží další hmotné tělo, ale ve svém duchovním těle jde domů, zpátky k Bohu.

Stejnou myšlenku vyjadřuje i tento verš Bhágavatamu: kšijanté čásja karmáni drišta évátmanišvaré. Oddaný osvobozený od všech karmických reakcí dokonale realizuje svůj vztah s Bohem a uvažuje: „Jsem věčný služebník Boha, Křišny.“ A protože realizuje svoji skutečnou totožnost, neustále se věnuje čisté oddané službě. To je dokonalost života. 🙏

DESET DŮVODŮ

PROČ JSOU KNIHY ŠRÍLY PRABHUPÁDY PRO KAŽDÉHO

1. Knihy Šríly Prabhupády odhalují pravdu o dočasně hmotné existenci.

Různí lidé mají různé individuální zájmy. Existuje široká škála oborů poznání, na které se soustředí mysl a inteligence. Faktem však zůstává, že každý obor světského studia a poznání je dočasně povahy. A tato dočasná povaha je v rozporu s povahou věčné duše, věčné živé bytosti. Lidská evoluce začíná, když se v mysli probudí dotazování se na věčnou povahu existence. Každá lidská činnost je považována za selhání, pokud se člověk nezajímá o věčnou povahu Absolutní Pravdy. Pokud skutečně věříme, že každá lidská bytost, ve skutečnosti každá živá bytost, je věčnou duší, je

poznání věčné povahy, podrobně popsané v knihách Šríly Prabhupády, ve vlastním zájmu každé lidské bytosti na této planetě. V žádné jiné literatuře nenajdeme tak podrobné a rozsáhlé poznání o věčné podstatě duše, jak je nacházíme v knihách Šríly Prabhupády. Proto jsou tyto knihy nanejvýš prospěšné pro všechny bez rozlišování.

2. Knihy Šríly Prabhupády obsahují nejpodrobnější poznání hmotného stvoření a vesmírného projevu.

Dokonce i obyčejní lidé v jednom okamžiku svého života začnou uvažovat o vesmíru, o miliónech hvězd, které vidí v noci na obloze. Přestože jsou většinou zaměstnání hmotnými činnostmi, takové myšlenky se příležitostně vyskytnou. Vytvářejí pocit sounáležitosti. Mít pocit sounáležitosti je společná zkušenost. Pocit sounáležitosti je lidská potřeba, stejně jako potřeba jídla a přístřeší. Pocit, že někam patříte, je nanejvýš důležitý, abyste viděli hodnotu v životě a vyrovnávali se s intenzivně bolestivými emocemi. Většina lidí se cítí spjata se svými rodinnými příslušníky, přáteli, sociálními médii, náboženstvím atd. Podobně existuje přirozený pocit sounáležitosti související s tímto světem, tímto vesmírem. Jaké je moje spojení a moje role v tomto stvoření? Jaký je můj smysl života? Proč vůbec existuji? Tyto nebo podobné myšlenky se objevují jako záblesky v mysli každé lidské bytosti. Knihy Šríly Prabhupády úžasně

odpovídají na všechny tyto otázky a nezanechávají žádné otázky otevřené. Knihy Šríly Prabhupády poznání „nehledají“; naopak poznání předávají. Knihy Šríly Prabhupády hluboce uspokojují pocit sounáležitosti s vesmírem, v němž žijeme, a celým hmotným stvořením.

3. Knihy Šríly Prabhupády přesně vysvětlují tři kvality hmotné přírody, kterými jsou všichni určitým způsobem spoutáni a podmíněni.

Tři kvality hmotné přírody – fascinující téma. Téma, které zcela chybí ve vzdělávacím systému společností, a přitom má tu nejvyšší důležitost. Každá myšlenka, kterou lidé v hmotném životě mají, každá činnost, kterou konají, každá touha, kterou mají, každé jídlo, které jedí, dokonce i naděje a víra – všechny jsou ovlivněny třemi kvalitami hmotné přírody. Tři kvality hmotné přírody osobu určitým způsobem podmiňují. Lidé chtějí být svobodní, nebo si myslí, že jsou svobodní, ale pokud člověk není osvobozen od vlivu tří kvalit přírody, nelze o svobodě mluvit. Je nucen jednat a chovat se určitým způsobem, často proti vlastní vůli. Mnohokrát lidé litují něčeho, co někomu řekli nebo udělali. Vnučují jim to kvality hmotné přírody. Vzdělání ohledně povahy a funkce těchto tří kvalit odhaluje pravdu o vlastní psychofyzické povaze, o konkrétním podmínění svého těla a o mnohém dalším. Co by mohlo být zajímavější? Takové vzdělání poskytuje odpověď na řadu otázek,



kteřé má kařký. Knihy řřily Prabhupády vzdělávají lidi ve vědě o třech kvalitách hmotné přírody. Tuto vědu musí studovat kařký.

4. Knihy řřily Prabhupády informují lidi o podrobných zákonech karmických reakcí – příčině utrpení a radosti.

Mnoho lidí se diví, proč je v tomto světě tolik utrpení. Proč se dějí špatné věci dobrým lidem? A proč se dobré věci dějí špatným lidem? Nedovedou pochopit přísné zákony karmy, a tak mají sklon k ateismu. Jak může všedobřý, vševědoucí Bůh dovolit, aby všechno toto utrpení pokračovalo, aniř by zasáhl? Mohl by okamžitě ukončit všechno utrpení a zlo v tomto světě. Současný život je pouze jedním políčkem z celé filmové civky hmotné existence. Lidé nevidí celý obrázek. Reakce na činnosti, které jsme vykonali v minulých životech, nás postihují, nebo nám řehňají v našem současném životě. To by samozřejmě nemělo znamenat, ře bychom ospravedlňovali násilí páchané na jakékoli živé bytosti tím, ře si myslíme, ře cokoliv se oběti stane, je její karma. Možná je, ale možná není. Védský výrok uvádí, *má hinsjāt sarvā bhūtāni*: „Nikdy se proti nikomu nedopouštějte násilí.“ Lidské bytosti mají určitou míru svobodné vůle. Mohou vytvářet dobrou, nebo špatnou karmu. Křatrijové ve védské společnosti poskytují ochranu před násilím. Kdyby všechno byly karmické reakce, bylo by proti zákonům karmy, kdyby křatrijové zasahovali na ochranu lidí a zvířat. Zákony karmy jsou nesmírně složité a potřebujeme přesné poznání, historické záznamy a příklady, aby-chom mohli karmické reakce správně pochopit. Jelikoř všichni podléhají karmickým reakcím, je v zájmu kařkého a pro dobro kařkého, aby

zákony karmy pochopil. Toto poznání může potenciálně okamžitě změnit život kařkého k lepšímu tím, ře porozumí příčinám utrpení. Knihy řřily Prabhupády poskytují toto poznání a informují nejen o tom, jak se vyhnout reakcím za současné činy, ale také, jak se vyhnout utrpení způsobenému reakcemi za činy vykonané v předchozích životech.

5. Knihy řřily Prabhupády všem připomínají, ře v životě existuje vyšší duchovní účel.

Je přirozené, ře lidé jsou pohrouřeni ve svém studiu, zaměstnání a životních vášních. Společnosti a společenský život existovaly od starověku a budou existovat i nadále. V životě však existuje vyšší smysl, který přesahuje náš současný život. Duše dočasně obývá určité tělo, a když tělo zanikne, existuje dál. Vzdělávat se v pochopení totořnosti a povahy nesmrtelného vlastního já, duše, je vyšší smysl života. Všechno, co souvisí s tím, co existuje dál, má vyšší povahu než vše, co souvisí s tím, co zaniká. *Násatō vidjatē bhāvō nābhāvō vidjatē satah ubhajōr api driřtō 'ntas tv anajōs tattva-darřibhih* – „Ti, kdo vidí pravdu, dospěli k závěru, ře to, co v podstatě neexistuje [hmotné tělo], nemá trvání a to, co je věčné [duše], zůstává beze změny. K tomuto závěru dospěli studiem povahy obojiho.“ (Bhagavad gítā 2.16) Tato skutečnost je věčně pravdivá, nezávisle na tom, zda bychom ji mohli považovat za důležitou, nebo ne, nebo zda jí věříme, nebo ne. Bez úvah o tématech týkajících se duše člověk ještě nezačal řit lidským životem. Jak řřila Prabhupáda přesně uvedl, materialistická společnost zbavená átma tattvy je „civilizací zabíjející

duři“. Knihy řřily Prabhupády mění osud takové společnosti na společnost, která duři ořivuje.

6. Knihy řřily Prabhupády poskytují poznání věčné přirozené totořnosti kařkého.

V psychologii se výraz „krize identity“ týká selhání při ztotořnění ega během dospívání. Jednotlivci usilují o to, aby se „nařli“. Mladí lidé



prořívají toto úsilí, kdy se vše rychle mění, zejména jejich osobní vřhled a jejich pohled na život. Často se to znovu objevuje jako krize středního věku, kdy si lidé začínají uvědomovat, ře pomalu směřují ke stáři. Stojí zato lpět na dočasných věcech? Co se stane po smrti? Tyto myřlenky vedou k dalšímu druhu krize identity nazvané „difúze identity“, se kterou se lidé přirozeně snaři různými způsoby vyrovnat. Ale otázky zůstávají nezodpovězeny. Z duchovního

hlediska každá živá bytost v tomto stvoření zapoměla na svou věčnou totožnost. Jaké je postavení někoho, kdo neví, kdo je v hlubším smyslu? Šríla Prabhupáda napsal článek „Kdo je blázen?“ jako odpověď na obvinění oddaných, že jsou blázni. V Bhagavad gítě Pán Šrí Krišna říká: „Milý Ardžuno, existují různé třídy lidí. Jedna třída spí a druhá je vzhůru.“ Čtení knih Šríly Prabhupády je procesem probuzení ze spánku zapomnění trvajících dlouhé věky. *Tamasi má džjótir gama*: „Nezůstávej v této temnotě. Jdi ke světlu.“ Toto volání a jiné podobné védské aforismy jsou určeny pro každého bez jakéhokoliv rozlišování.



7. Knihy Šríly Prabhupády odhalují duchovní jednotu všech živých bytostí.

Lidé touží po jednotě všech lidí, po jednom lidstvu. „Všichni jsme bratři a sestry“ je slogan v písních a modlitbách. Zejména v 60. letech bylo toto pojetí vítané – žádná omezení mezi pohlavími. Lidské bytosti byly vnímány jako jedna velká rodina. Ale časem se tento ideál postupně oslabil. Základ tohoto pojetí byl poněkud povrchní. Základ jednoty nejen lidských bytostí, ale všech živých bytostí je popsán v knihách Šríly Prabhupády. Bhagavad gítá je nejdůležitějším písmem o átma tattvě, poznání duše. Duše má stejnou duchovní povahu v ja-

kémkoliv těle, které dočasně obývá. *Vidjá vinaja sampanné bráhmané gavi hastini šuni čaiva šva páké ča panditáh sama daršinah* – „Díky pravému poznání a pokorné povaze hledí lidé vědomí si Krišny stejně na učeného a mírného bráhmanu, krávu, slona, psa i vyvrhela, který jí psy [bezkastovního].“ (Bhagavad gítá 5.18) *Sama daršinah* znamená „ten, kdo hledí nestranným pohledem“. Tento nestranný pohled je popsán v knihách Šríly Prabhupády ve filozofii, příbězích a kultuře, védské kultuře. Čím více lidí čte knihy Šríly Prabhupády, tím více začínají chápat ústřední bod, jádro existence každé bytosti.

8. Knihy Šríly Prabhupády obsahují poznání věčného vztahu živých bytostí s Pánem Krišnou, Nejvyšší Osobností Božství.

„Pokud existuje Bůh, příčina všech příčin, jak jsem s Ním spojen?“ Pravděpodobnost a statistika nám pouze říkají, jak se věci dějí, ale o příčinách, které vedou k těmto událostem, se nedozvíme nic. Ve vědě byla kauzalita vždy jedním ze základních pojmů. Není neobvyklé slyšet, jak lidé naznačují, že čas a náhoda umožnily vývoj jednoduchých organismů ve složitější. V tomto výroku existuje logická chyba. Nic jako náhoda neexistuje. Náhoda není bytost, která způsobuje, že se věci dějí. Existuje příklad s házením mince: Pravděpodobnost, že padne buď hlava nebo orel, je 50/50. Zapomínáme na to, že jeden hod mincí zahrnuje celý řetězec kauzálních faktorů. Hmotnost mince, tvar mince, energie hodu, odpor vzduchu, počet otáček – počáteční podmínky – se při každém hodu mince všechny vzájemně ovlivňují. Je matematická dohoda říkat, že pravděpodobnost hlavy je 50%

a pravděpodobnost orla je 50%. Každý jednotlivý hod mincí je řízen zákony fyziky. Neexistuje žádný mechanismus zvaný „náhoda“, který by určoval výsledek jakéhokoliv hodu mince. Náhoda jako příčina neexistuje. Knihy Šríly Prabhupády vysvětlují pozoruhodně podrobně, že Pán Krišna, doprovázený svými nespočetnými expanzemi a energiemi, je příčinou všeho.

9. Knihy Šríly Prabhupády obsahují nejvyšší poznání o různých vztazích, které mohou věčné duše mít s Pánem Krišnou.

Obecné pojetí vztahu s Bohem je, že se jedná o úctu a strach. To je potvrzeno v Taittirija Upanišadě (2.8): *bhišásmád vátaḥ pavaté bhišódéti súrjah bhišásmád agniḥ čandraš ča mritjur dhávati pañčamah* – „Ze strachu z Nejvyššího Brahmanu vane vítr, ze strachu z Něho slunce pravidelně vychází a zapadá, a ze strachu z Něho oheň hoří. Jen ze strachu z Něho smrt a Indra, král nebe, plní své povinnosti.“ Podobné popisy nalezneme v jiných knihách. Živé bytosti však mohou mít s Pánem Krišnou jiný vztah, vztah důvěrnější povahy, přátelství, až po milenecký vztah. Knihy Šríly Prabhupády informují všechny o jejich věčném vztahu s Pánem Krišnou. Popis pěti hlavních ras (transcendentálních nálad) a jejich dělení je jedinečný. O těchto rasách neexistují žádné informace v žádném jiném písmu nebo náboženském učení. Tato informace existuje sama o sobě a čeká na to, aby byla doručena každému člověku na této planetě.

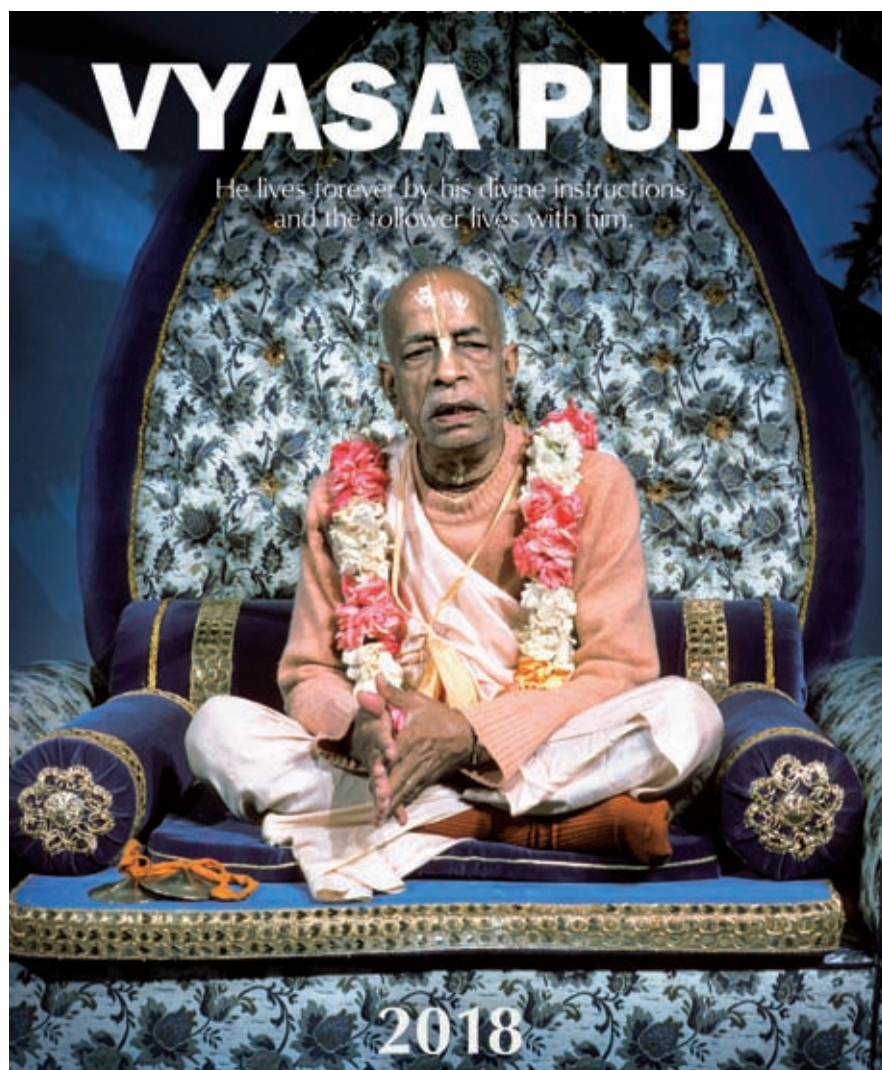
10. Knihy Šríly Prabhupády učí harmonickou kombinaci světského života a povinností s duchovními

činnostmi, které vedou k věčnému osvobození, osvobození od veškerého utrpení.

Lidé se často zdráhají zapojit se do čehokoliv náboženského nebo duchovního, protože si myslí, že je to neslučitelné s jejich světskými a rodinnými záležitostmi. Představují si životní styl mnicha nebo jeptišky, jógiho nebo buddhistického mnicha a pokládají duchovní cestu za alternativu možná pro pozdější období života, pokud vůbec. Duchovní život však může být přijat, kdykoliv a v jakékoliv míře je pro praktikujícího pohodlné. Pokrok, jakkoliv malý se může zdát, se nikdy neztratí. Jak uvádí Pán Krišna v Bhagavad gítě (2.40): *néhābhikrama náśo 'sti pratjavājō na vidjatē sv alpam apj asja dharmasja trājatē mahatō bhajāt*: „Toto úsilí je prosté ztráty či úbytku, a i malý pokrok na této cestě může člověka ochránit před největším nebezpečím.“ Nejedná se o hmotný projekt, který musí být dokončen, pokud má být úspěšný. A stále zůstává možnost kdykoliv se plně oddat duchovní cestě. V minulosti velcí králové a lidé ze všech oblastí života praktikovali duchovní život navzdory plnému zapojení

do světských činností. Knihy Šríly Prabhupády poskytují vhléd do způsobu, jak harmonicky spojovat světské a duchovní činnosti. Jeden

druh činnosti nevylučuje druhý. Knihy Šríly Prabhupády jsou proto určeny pro všechny bez rozdílu. O tom by nemělo být pochyb. 🙏



Poselství indického premiéra Naréndry Modiho ISKCONským oddaným

Rád slyším, že ISKCON v Indii vydává zvláštní suvenýr při příznivé příležitosti oslav Džanmáštami.

ISKCON vede duchovní přeměnu lidstva osvětlováním světa poznáním a milostí filozofie Šrí Krišny. Jeho členové slouží lidstvu svými četnými lidumilnými činnostmi podtrhujícími nedualitu služby Bohu a lidstvu.

Posílám přání celé rodině ISKCONu, jež se připravuje na oslavu festivalu Džanmáštami. Jsem si jist, že tento festival prosyť myslí všech oddaných duchovním naplněním a větším nadšením do služby lidstvu. Nechť Šrí Krišna požehná naše životy mírem, prosperitou a štěstím.

Svá přání rozšiřuji na všechny budoucí snahy ISKCONu.

Naréndra Modi
Nové Dillí, 20. srpen 2018

RATHA-YATRA

VYSOCE NÁVYKOVÝ FESTIVAL

Ratha-yatra* patří mezi nejstarší festivaly na světě. Tradice těchto oslav začala před tisíci lety v indickém městě Purí, ale v současnosti se slaví ve většině světových metropolí, jakými jsou například Berlín, New York, Paříž, Londýn, Los Angeles, Sydney, Dublin, Řím, Lisabon. Název se skládá ze slov Ratha - vůz a yatra - cesta, což vystihuje podstatu festivalu.

Jeho hlavním symbolem je bohatě zdobený vůz, který veze Pána Džagannátha - Pána vesmíru - spolu se svými sourozenci do chrámu. Ačkoliv má Ratha-yatra své kořeny v Indii, spojuje lidi z celého světa bez ohledu na národnost či vyznání. Každý rok se v Praze do průvodu zapojují stovky lidí - jsou to jak místní, tak turisté, mladší, starší ročníky i děti. Zpívají, tančí, po-

znávají védskou kulturu a filozofii, ochutnávají vegetariánské speciality a také mají možnost aktivně se zapojit do programu.

Ratha-yatra je něco, co na moderních českých festivalech jen tak nezažijete.

O Ratha-yatře a její organizaci jsme mluvili s organizátory praž-

ského festivalu Nilou Mádhavou a Rádhikou Sundarí Mádhavou z pražského Harinám Mandíru.

Víme, že myšlenka zorganizovat Ratha-yatru v Praze vznikla ještě v dobách před sametovou revolucí.



Bharata Nátjam nesmí na Ratha - yatře chybět

* organizátoři festivalují preferují podobu názvu yatra v mezinárodní podobě před fonetickou transliterací dle českého pravopisu

Kdy a jak jste se pak po revoluci rozhodli k organizaci?

NM: V roce 2007 mě oslovilo pár oddaných, kteří chtěli uspořádat festival a věděli o mém „historickém“ nadšení pro Ratha-yatru. Nejdříve jsem si nebyl jistý, jestli jsme připraveni na tak náročný a zodpovědný projekt, a proto jsem se tehdy zeptal, jestli to opravdu myslí vážně, a po jejich kladné odpovědi a ujištění jsem tedy souhlasil a přidal jsem se do týmu. Když ale přišlo na „lámání chleba“, tedy k samotné organizaci festivalu v roce 2008, najednou jsem zůstal sám. Ostatní se nějak z týmu vytratili. Tak jsme se toho ujali s manželkou a pár zapálenými přáteli. A rok za rokem se náš tým začal rozrůstat o inspirované, schopné a zodpovědné lidi.

Jak vypadala historicky první Ratha-yatra?

NM: Historicky první československá Ratha-yatra byla už v roce 1989 na Lanšperku. Konala se ještě za minulého režimu uvnitř domu – prvního chrámu v ČSSR – s mini vozem v porovnání s dnešním. Vůz jsme táhli několikrát tam a zpátky po asi 15 metrů dlouhé chodbě. Tehdy se nás festivalu zúčastnilo asi 30. Hostina byla z hlavně domácích produktů jako kopřivy, topinambury, dýně, ale byly i gulab džamuny, laddu, halva a další tradiční indické pochoutky.

První pražská Ratha-yatra v roce 2008 se od dnešní liší vcelku hodně. Trasa byla kratší a tým byl menší. Měli jsme jednodušší kulturní program na výrazně menším pódiu, rozdalo se méně porcí jídla, bylo méně stánků, méně návštěvníků, zkrátka všechno bylo mnohem menší. Ale nadšení, nasazení a radost komunity oddaných byla i tehdy stejná jako dnes.

Kdy v roce se začíná s prvními přípravami Ratha-yatry?

NM: První přípravy začínají zhruba v únoru-březnu zažádáním o povolení festivalu. Pak následuje takový menší maraton žádostí a povolení na různých úřadech a institucích. V dubnu až květnu se začíná s praktickými záležitostmi. V červnu se už práce na festivalu postupně zhušťují a začátkem července už je vše vzhůru nohama.

Co vás nejvíce inspiruje a dodává energii při nelehké organizaci?

RS: Mě inspiruje několik věcí. První je Pán Džagannáth, Pán Baladév a jejich sestra Subhadrá. Služba pro Ně je mým hnacím motorem a stala se návyková. Další inspirace je celá nálada, která Ratha-yat-

ZAČNETE A NEMŮŽETE, A ANI NEHCETE, PŘESTAT

Co o Ratha-yatře v Praze říkají dobrovolníci, kteří již několik let tvoří součást realizačního týmu?

Ratha-yatra dává spoustu příležitostí spoustě lidem realizovat se. Nutí nás spolupracovat ve větších či menších týmech a to je skvělé.

Prija kirti: „Před třemi

lety se nám nedařilo promítat na obrazovce fotky, protože pán, který se o to staral, neměl v počítači vhodný software. Dnes jsme s úrovní poskytovaných služeb někde úplně jinde. Dodavatel dokonce z vlastní iniciativy přinesl v kufříku malou videostřížnu pro případ, že bude potřeba něco na místě sestříhat,“ popisuje Prija kirti prabhu, který se o poslední tři roky stará o projekci na obrazovce. „Dnes ráno sem jeli dodávkou s pódiem, které bylo vysoké 80 cm.“ To je bohužel příliš nízké. Potřebujeme vyšší, « řekl jim cestou do telefonu Níla Mádhava prabhu.

Řidič dodávky to ochotně otočil a přes celou Prahu zamířil zpět do skladu, aby vyzvedl díly pro vyšší pódium. Podobných příkladů bych našel mnoho. Je úžasné, jak skvělou, řekl bych i nadstandardní spolupráci se nám za ta léta povedlo vybudovat.

Například předloni jsem téměř přišel o celý průvod, protože byl problém promítnout fotku Šríly Prabhupády na pozadí ve správném poměru bez deformace obrázku. Letos vše klaplo, za 10 minut jsme měli vše vyřešeno a šel jsem na průvod,“ dodává nadšeně.



Nikdy dopředu nevíte, jaký problém může vyvstat a zda ho vyřešíme.

Vénu Madhurja: „Jde to velice dobře, opět se potvrdilo, že jsme mezinárodní společnost. Do vaření a rozdávání jídla zdarma se zapojili lidé z indické, ruské a české komunity. Bylo

ru doprovází - nálada spolupráce, nepolitiky, nadšení, štěstí, odříkání, obětavosti, odevzdání. Když vidím, kolik nadšených dobrovolníků se na několik měsíců,

Dětské divadlo ukradlo srdce všem



týdnů, dnů, hodin úplně ponoří do meditace a služby pro Pána Džagannátha bez ohledu na cokoli včetně vlastní mysli či těla. Další inspirace pro mě je, že za posledních 10 let potkávám lidi, pro které byla právě Ratha-yatra tím prvním kontaktem, nebo zásadním rozhodnutím začít praktikovat bhakti jógu. V tu chvíli si říkám, že to je přesně ono, proč Šríla Prabhupáda chtěl, aby oddaní Krišny organizovali Ratha-yatra festivaly po celém světě, a proto musíme pokračovat a rozvíjet tento festival. A právě Šríla Prabhupáda a jeho pokyny ohledně Ratha-yatry jsou také jednou z mých inspirací.

Objevil se v historii Ratha-yatry ročník, který by doprovázela jedna katastrofa za druhou? Nebo že byste si řekli „stojí nám to vůbec za ty nervy? Nedáme si třeba rok, dva pauzu?“

RS: Ano, takový ročník se objevuje pravidelně každý rok (smích).

Nikdy není vše hladké a bez překážek a každý rok má pro nás nějakou výzvu. Ale naštěstí, milostí Pána Džagannátha, nikdy nepřišel nápad přestat s Ratha-yatrou.

NM: Hm, minulý rok byl hodně těžký a také s nejvíce problémy v historii, ale nikdy jsme si takovou otázku nepoložili a ani nás nenapadlo, že bychom si měli dát pauzu.

RS: Naopak, je to pro nás vždycky impuls a poučení pro další roky, abychom se o to lépe připravili. Každý rok se po festivalu schází organizační tým a každý z týmu řekne své postřehy, jak nefungující, tak fungující, a pak přemýšlíme, jak případné problémy nebo nedostatky do budoucna řešit.

skvělé, že se letos dobrovolníci hlásili dopředu sami, nebylo potřeba nikoho na poslední chvíli přemlouvat, stačilo jen rozdělit zájemce do služeb.

Co je nejtěžší? Dokonce i za 6 let zkušeností nikdy dopředu nevíte, co vše se může stát. Silnou motivací jsou pro mě lidé, se kterými na festivalu spolupracuji - konkrétně Níla Mádhava prabhu a Madhupandit prabhu.

Co se letos povedlo? Ubrusy - jsou navíc snadno omyvatelné. Díky nim je rozdávání posvěceného jídla čistější a vizuálně příjemnější. Letos máme také blízko hadiči s vodou.

Obnovili jsme menu, halva je nyní se třtinovým cukrem a nápoj s mátou a citro- nem není sladký, takže příjemně osvěžuje. Nával lidí na jídlo zdarma byl zase velký, ale naštěstí jsme měli dost posil, které se zapojily zejména na začátku, kdy jsou fronty nejdelší."

Na úřady s velkou pokorou

Bhakta Jaroslav Typl: „Je to moje pátá Ratha-yatra celkem a už třetí, ve které pomáhám s přípravou a se zajištěním hladkého průběhu. Jsem zodpovědný za



vše, co souvisí s vodou, elektřinou, přepravou a technikou.

Nejtěžší je skloubit svůj pracovní čas se zařizováním všeho důležitého pro Ratha-yatru.

Organizačně nejsložitější je získat veškerá potřebná potvrzení včas.

Přicházím na úřady vždy s velkou pokorou. Probíhá to asi takhle: »Dobrý den, vůbec nevím, jestli jsem tady správně. Potřeboval bych ...« A oni se většinou slutují a pomohou.

Zde v Praze jsou na podobné akce dobře připravení.

Myslím, že máme latku ve srovnání s ostatními Ratha-yatrami v okolních zemích hodně vysoko. Rozdíl je například v obsahu a délce doprovodného programu, ve velikosti a rozmanitosti festivalového městečka a v neposlední řadě v tom, že průvod prochází historickým centrem. Určitě bychom neměli zapomenout ocenit sponzory, kteří tento festival podporují, a my používáme jejich zdroje k tomu, aby se festival veřejnosti líbil."

Jak složité je domluvit řečníky, zejména duchovní osobnosti?

NM: Je to složitější, než si myslíte. V dnešní době se mnoho Ratha-yatra festivalů, zvláště v Evropě, datumově překrývá, a proto získat vzácné hosty není lehké. Jsou velmi žádáni i jinde. Nicméně ti, kteří pražskou Ratha-yatru navštívili, jsou inspirováni se opět vrátet a podpořit festival svou přítomností.

Která fáze organizace Ratha-yatry je nejzábavnější a která naopak nejnáročnější?

RS: Na tuto otázku nedokážu úplně odpovědět. Možná nejzábavnější je společné plánování a nejnáročnější je plány realizovat. Ale někdy to může být i naopak.



Oddaní Krišny dobyli Václavské náměstí!

Které různé Ratha-yatra festivaly ve světě jste navštívili?

NM a RS: Polsko - Wroclav; Německo - Lipsko, Berlín; Holandsko - Amsterdam; Maďarsko - Budapešť; Indie - New Dillí, Májápur; USA - Los Angeles.

Který byl pro vás nejsilnější a třeba také vzorem pro pražský festival?

NM a RS: Neměli jsme žádný vzor do roku 2017, kdy nás náš duchovní učitel poslal na Ratha-yatru do Los Angeles, abychom se inspirovali a rozšířili si obzory. Do té doby jsme se snažili dělat tuto službu co nejlépe a nejzodpovědněji, co umíme.

Ale od návštěvy festivalu Ratha-yatra v Los Angeles máme vzor i zdroj inspirace. V Los Angeles slavili 41. ročník a Ratha-yatra je u nich matkou všech ostatních festivalů, jak říkají :)

Floristice se už 11 let věnuje jen jednou ročně - a to na Ratha-yatře.

Bhakta Miroslav Plaček: „Květinovou výzdobu vozu připravuji prakticky od první Ratha-yatry. Zahradnictví mě živí, takže jsem rád, že můžu na festivalu aplikovat to, co dělám rutinně každý den. Aranžování květin dělám pouze jednou ročně, a to pro Pána Džagannátha. Příprava vozu trvá přibližně dva až tři dny. Začíná se v pátek, kdy se svážejí květiny, v sobotu z nich vážeme aranže a v neděli je instalujeme na vůz. Květinové aranže tvoříme vždy z toho, co nám On sám pošle, takže dopředu přesně nevíme, jaké květiny to budou. Je skvělé, že je můžeme připravovat zde v Harinám Mandiru, kde je i prostorný sklep pro jejich »přenocování« a následný převoz na festival. Nezdá se to, ale na květinové výzdobě spolupracuje tým více než dvaceti lidí.“



Aby byla Božstva spokojená

Ratnamálá: „Na zdobení vozu pracuje několik dní před samotným festivalem celý tým lidí. Jiný tým zase organizuje vše tak, aby měl Pán Džagannáth po celou dobu tu nejlepší péči. Několik měsíců před festivalem vymyslíme oblečení, někdy ho dáváme šít na míru přímo v Indii. Dbáme na neustálý přísun



ovoce a zeleniny určené k obětování. Kromě nabízení jídla probíhá na voze obřad áraťi - nabízení vonných tyčinek, vody, ovívání apod. Několik dnů před festivalem připravujeme veškeré příslušenství pro vykonávání obřadů.

Vše musí být dokonale čisté. Mimo chodem přípravy na Ratha-yatru začínají rok dopředu, tedy v průběhu probíhající Ratha-yatry. Všichni sledujeme festival a přemýšlíme, co by se dalo udělat lépe. Ani po tolika letech to vůbec není statické či všední.“

Jak mohou lidé přispět k tomu, aby byla každá další Ratha-yatra lepší?

RS: Přát si to, meditovat o tom, aby se Ratha-yatra povedla a abychom společně potěšili Pána Džagannátha, Pána vesmíru. Samozřejmě úplně nejvíc mohou přispět, když se aktivně zapojí. Ratha-yatra festival se čím dál více rozrůstá a náš tým čím dál více potřebuje další nadšenec, kteří se zapojí do organizace tohoto nejpříznivějšího, světoznámého festivalu.

NM: Stále potřebujeme nadšené a zodpovědné oddané do tvůrčího týmu, do jednotlivých departmentů - technický, rozdávání jídla, uctívání Božstev, dětský, kulturní program, catering, rozdávání knih, Govinda butik, malování na obličej a henou, udržování čistoty festivalu, propagace a komunikace, ochrana průvodu a festivalu, fundraising atd. Samozřejmě, finanční příspěvky jsou také velmi vítány.

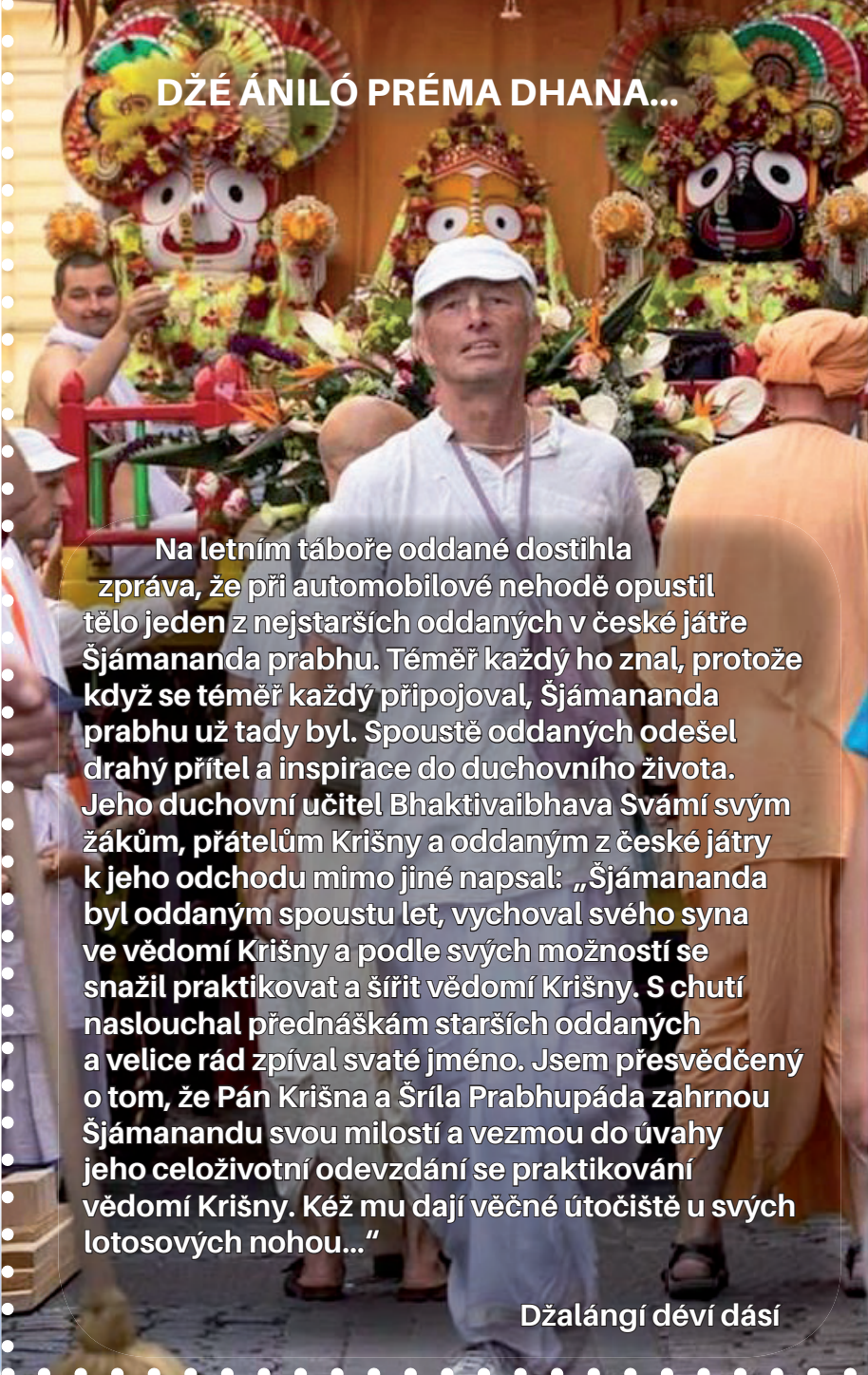
Například potřebujeme řidiče s co největšími auty, ale i s „normálními“.

V den festivalu se hodí každá ruka a noha, abychom mohli festivalové městečko dostatečně rychle vybudovat a zase ho večer „zbourat“, vše pěkně sbalit a místo vyčistit.

Takže neváhejte! Dychtivě očekáváme nové, nadšené členy organizačního týmu festivalu Ratha-yatra :).

Převzato z www.ratha-yatra.cz 📷

DŽÉ ÁNILÓ PRÉMA DHANA...



Na letním táboře oddané dostihla zpráva, že při automobilové nehodě opustil tělo jeden z nejstarších oddaných v české játre Šjámananda prabhu. Téměř každý ho znal, protože když se téměř každý připojoval, Šjámananda prabhu už tady byl. Spoustě oddaných odešel drahý přítel a inspirace do duchovního života. Jeho duchovní učitel Bhaktivaibhava Svámí svým žákům, přátelům Krišny a oddaným z české játry k jeho odchodu mimo jiné napsal: „Šjámananda byl oddaným spoustu let, vychoval svého syna ve vědomí Krišny a podle svých možností se snažil praktikovat a šířit vědomí Krišny. S chutí naslouchal přednáškám starších oddaných a velice rád zpíval svaté jméno. Jsem přesvědčený o tom, že Pán Krišna a Šríla Prabhupáda zahrnou Šjámanandu svou milostí a vezmou do úvahy jeho celoživotní odevzdání se praktikování vědomí Krišny. Kež mu dají věčné útočiště u svých lotosových nohou...“

Džalángí déví dásí



Nabírání zkušeností až za velkou louží



HARE KRIŠNA film
přichází do ČR

HARE KRIŠNA!

Mantra, hnutí a svámí,
který to všechno začal



Filmová premiéra

14.10.2018 od 18h

KINO LUCERNA Vodičkova 704/36, Praha 1

HARE KRIŠNA

V HOLLYWOODU

Krišna vám všem dal dobrou šanci kultivovat Hollywood a doufám, že v blízké budoucnosti všichni umělci přijmou hnutí pro vědomí Krišny a Hollywood se stane svatým místem.

Šríla Prabhupáda v dopise Aniruddhovi, Seattle, 27. 9. 1968

Jeden filmový expert vyjádřil názor, že v našem hnutí je velmi mnoho podnětů. Snažte se dostat naše podněty do filmů.

Šríla Prabhupáda v dopise Tamálovi Krišnovi, 30. 10. 1976

Moderní adaptací Bhagavad gíty ve filmu *The Legend of Bagger Vance*, která byla námětem předchozího článku, inspirace Hollywoodu vědskou kulturou samozřejmě nekončí. Překážkou širšího, a nejen filmového, využití vědských textů jako Purány a Itihásy s velmi širokou paletou námětů je však jejich velký rozsah a omezená dostupnost překladů na Západě.

Jestli chcete vidět bezradného prodavače v knihkupectví, zeptejte se na nějakou Puránu. Zájemci zbývají velká internetová knihkupectví, kde jsou dostupné jejich anglické překlady vydané v Indii, ovšem různorodé kvality.

Jak je zřejmé z výše uvedených citátů, Šríla Prabhupáda doufal, že se Hollywood, hlavní „propagandistická centrála“ Západu, postupně stane vědomý si Krišny. K tomu je zatím sice velmi daleko, ale některé

z výrazných filmových počinů nezapřou zřetelné vědské inspirace.

Hvězdné války a Rámájana

George Lucas se nechal inspirovat známým učencem Josephem Campbellem, který studoval mýty světových kultur, a tak pro svou proslulou epopej převzal z Rámájany ústřední téma záchrany princezny (Leia/Sítá) hlavním hrdinou

odkaz na Bhagavad gítu). Záměrem rytířů Džedai (analogie indických kšatrijů) je získat tímto výcvikem kromě bojových i další neobvyklé schopnosti (analogie jóga-siddhi). Dosáhnou toho pozitivním napojením se na Sílu. U té se nabízí přirovnání k práně, neboť ta osobu „provází“ a může být posílena či oslabena. Jelikož pránu ovládáme nepřímo, prostřednic-



(Luke Skywalker/Ráma) s mnoha pomocníky v lidské i ne-lidské podobě s neobvyklými schopnostmi (robot R2D2/Džatájú, Chewbacca/Hanumán). V tomto konfliktu dobra a zla – světlé a temné strany Síly, mezi dévy a asury, je hlavní zápornou postavou Darth Vader/Rávana. Obě strany se liší hlavně důrazem na přirozené versus mechanické využití Síly, byť pokročilé technologie v podobě létajících prostředků a zbraní využívají obě. Luke má gurua (Mistr Joda), od něhož se kromě umění boje učí moudrosti, sebeovládání a meditaci (možný

tvím Paramátmy, aspektu Višnu v srdci, je pojetí Síly nejbližší spojení prány a Paramátmy.

Pokud vám toto téma připadá povědomé, máte samozřejmě pravdu. Válmiškiho Rámájana byla odedávna zdrojem mnoha odvozených lidových verzí v celé Asii a je tam dodnes kulturním fenoménem, který přetrval i v nyní muslimských zemích jako Indonésie. Pronikla však i do slovanského folklóru, kde najdeme mnoho pohádek se stejným námětem únosu a záchrany princezny, někdy s pozoruhodně dochovanými podrobnostmi.

Védské příběhy jako zdroje folklóru představují celé další téma. Zajímavé je v tomto ohledu ovlivnění evropského folklóru Paňča tantrou, nejpřekládanějším indickým nenáboženským textem, zdrojem Ezopových a dalších evropských bajek.

Druhá významná itihása, Mahábhárata, nebyla v Hollywoodu dosud ztvárněna. Její nejznámější adaptací na Západě je divadelní hra Petera Brooka a Jeana-Clauda Carriera, jejíž zkrácená filmová verze běžela i v České televizi. Autoři bohužel nepochopili postavení Šrí Krišny a zobrazili Ho jako obyčejného člověka.

Mahábhárata v produkci indické StarTV má 267 dílů po 20 minutách a je dosud nejrozsáhlejším ztvárněním tohoto eposu. I když tvůrci nejsou vaišnavové, dá se označit za zdařilou.

Xena

Fiktivní minulost oživená zvláště řeckými bohy je působištěm princezny-bojovnice Xeny ve stejnojmenném populárním televizním seriálu. Plejáda nadpozemských postav, s nimiž se hlavní hrdinka setkávala, se postupně rozšiřovala a ve čtvrté řadě seriálu, odehrávající se v Indii, se v 16. dílu zvaném Cesta setkává s Krišnou, Hanumánem a Rávanovým synem Indradžitem. Na Hanumánovu radu se modlí ke Krišnovi a Ten se jí zjeví. Řekne jí, aby neváhala bojovat za spravedlnost, že je lepší následovat svou vlastní a ne cizí cestu (dharma), má jednat bez připoutanosti a volat Krišnovo jméno. V souboji s Indradžitem je nejprve poražena, ale díky Krišnově požehnání se promění v bohyni Káli a Indradžita porazí. Přes to vše je hlavním tématem tohoto dílu ahinsá, nenásilí.

Avatár

Některé náměty z Purán, rozsáhlých historických textů, jsou přítomny v tomto komerčně

je ochrana obyvatel (hlavní povinnost kšatriji ve varnášramě). Jejich život a planetu i s jejími létajícími horami (další typicky védská



Mahábhárata v produkci indické StarTV je dosud nejrozsáhlejším ztvárněním tohoto eposu

nejúspěšnějším filmu historie od Jamese Camerona z roku 2009. Pod tímto, z hlediska tradičního významu zavádějícím názvem (autor si však byl vědom i tradičního významu tohoto slova, jak uvedl v rozhovoru pro Times of India) je chápáno lidskou DNA obohacené tělo Na'vi, domorodého obyvatele planety Pandora, dálkově ovládané k tomu vycvičeným člověkem. Hlavní postavou je bývalý voják Jake Sully, který se setká s domorodou Neytiri, jež ho seznámí se životem Na'vi. Ti se kromě modré pleti (časté u avatárů klasických) vyznačují i vaišnavským tilakem tvaru V. Po „druhém zrození“ (v sanskrtu dvidža) mohou létat na jakýchsi ptakoještěrech, s nimiž komunikují mentálně, vyznávají nenásilí (v sanskrtu ahinsá), znají duši, reinkarnaci a žijí v harmonii mezi sebou a se svým prostředím. Uctívají mateřské božstvo zvané Eywa (analogie Šakti), jejíž znamení vykládá kněžka Mo'at, Neytirina matka. Společnosti vládne král Eytukan, jehož prvořadým zájmem

zvláštnost) však ohrožuje těžba nerostu unobtania pozemskou společností RDA. Velké ložisko se totiž nachází pod obrovským stromem, který je pro Na'vi domovem. Jake se přidá na stranu Na'vi proti invazní armádě RDA.

Režisér Cameron uvedl: „Zamiloval jsem si ... mytologii, celý hindský panteon působí tak bohatě a živě.

Nechtěl jsem se odkazovat na hindské náboženství tak úzce, ale podvědomá asociace byla zajímavá a doufám, že jsem přitom nikoho neurazil.“

Nechal se slyšet, že je obeznámen s mnoha přesvědčeními hindského náboženství a shledává je „docela fascinujícími“.

Film proti sobě staví dvě protichůdná paradigmata – patriarchální, násilné, dobytčácké, radžasické, a matriarchální, šaktické, zobrazené jako po všech stránkách harmonické, sattvické. Při bližším pohledu neunikne naší pozornosti to, že šaktismus z velké části pronikl moderním světem v podobě ideologie feminismu, jehož náboženskou od-

noží je uctívání Bohyně v různých podobách (Matka Země, védsko-keltská Trojitá bohyně atd.) nejvíce známé z hnutí New Age. Ani materialismus vnímající jako jedinou realitu hrubou hmotu (prakriti) není nic jiného než primitivní verze šaktismu. Za svého hlavního ideového oponenta považují abrahamovská náboženství.

Syntézou těchto zdánlivě neslučitelných paradigmat je vaišnavismus uctívající svrchovanou podobu Šakti a Šaktimána, Rádhu a Krišnu, ve svrchované harmonii v podobě Jejich líly, zábavy.



Nic není tak, jak se může zdát.

Matrix

Aspekt Bohyně jako zdroje celého vesmíru tvořeného neustále se měnící prakriti, která však budí klamný dojem trvalosti... Tato uměle vytvořená virtuální realita je prostředím, v němž se odehrává kultovní trilogie Matrix (latinsky „matka“ ve smyslu lůna vesmíru, v sanskrtu džagad-jóni). Obsahuje tolik dalších námětů a symbolů z okultismu a teologií západní i východní provenience, že je v plném rozsahu bez výkladu prakticky nepochopitelný.

Krišnovi oddaní ve filmu

Zatímco védských či vaišnavských námětů není v dosavadní kinematografii příliš, oddaní se objevují častěji, byť většinou jen v roli „křoví“.

Oddaní v profesi herců

Australská herečka Janne Wesley hrála ve filmu Ned Kelly, ale před další hereckou kariérou dala přednost životu oddané Krišny a stala se zá-
kyní Šríly Prabhupády se jménem Džagattáriní dévi dásí.

Přední anglická herečka Hayley Mills, někdejší dětská hvězda filmů z Disneyho produkce, s hnutím sympatizuje. Její syn Crispian Mills založil populární hudební skupinu Kula Shaker, která v 90. letech dobývala přední místa na popových žebříčcích svou interpretací vaišnavských manter.

Známa australská herečka Rádhá Mitchell se narodila v rodině inspirované vaišnavismem, jak naznačuje i její jméno. Podrobnosti nejsou oficiálně známy, neboť její dětství je jedním z témat, o nichž v rozhovorech zásadně nemluví.

Oddaní v předních rolích

Oddaní jsou přítomni v publiku u soudu ve filmu Audrey Rose, který se týká reinkarnace a obsahuje záběry z Indie a její vysvětlení od indického sádhua jako svědka u soudu.

Sankirtanová dodávka srazí hlavního hrdinu filmu Dábel a Max Devlin. Oddaní ho obklopí a hrají kirtan. To hrdinovi umožní dostat se dočasně z pekla.



Marek Daniel v roli oddaného ve filmu Doblba!

Woody Allen ve filmu Hannah a její sestry uvažuje, že se stane oddaným.

Steve Jobs ve filmu Piráti ze Silicon Valley zpívá mantru Hare Krišna. Ve svém známém inauguračním projevu na Stanfordské univerzitě v roce 2005 uvedl, že v mládí po odchodu z univerzity měl hluboko do kapsy a jednou týdně navštěvoval chrám Hare Krišna, aby se pořádně najedl. Tím se zasloužil o nečekanou reklamu našich nedělních hostin a celého hnutí.

V klasickém zombie filmu Úsvit mrtvých vystupuje oddaný v roli zombie, která se díky své „popularitě“ dostala i do počítačové hry založené na tomto filmu.

Syn židovského učence, jehož hraje Richard Gere, se stane oddaným ve filmu Bee Season. Záběry z chrámu byly natočené v chrámu ISKCONu v kalifornském Berkeley.

V českém filmu Doblba! režiséra Petra Vachlera vystupuje oddaný jako člen rodiny hlavních postav (Marek Daniel). Pražští oddaní si v něm zazpívali harinám v záběrech z pochodu na Václavském náměstí v Praze. Dva oddaní se objeví ještě v dalších vedlejších rolích. Prostřednictvím jednoho z nich, Dharmasúty dáse, se Petr Vachler seznámil s oddanými a ti tak dostali možnost se mnoho let podílet na vegetariánském rautu po předá-



vání cen Český lev České filmové a televizní akademie, jejímž prezidentem vegetarián a později vegan Petr Vachler byl.

Oddaní v podpůrných úlohách

Satja Bellord, dcera Sidhasvarúpy dáse, žáka Šríly Prabhupády, a jeho čínské manželky Wai Lany, známé propagátorky jógy, zastupovala Umu Thurman v bojových scénách filmu Kill Bill 1 a účinkovala i ve druhém dílu. Režisér Quentin Tarantino měl problém najít pro tuto úlohu vhodnou osobu neasijského původu, aby byla podobná postavou a vzhledem Umě, a zároveň na potřebné úrovni ovládala japonský meč. Satja se tréninku bojových umění věnovala se svými sourozenci Siddhou a Subhadrou již od dětství.

Co se týče Umy, jde o jedno ze jmen Durgy. Je dcerou významného amerického učence v oboru buddhismu, Roberta Thurmana. Není tedy spřízněna s oddanými Křišny.

Oddaní při harinámu

Západní oddaní zpívající harinám na ulicích se za dobu existence ISKCONu stali součástí veřejného prostoru ve městech celého světa. Hollywood byl v tomto ohledu jedním z jejich oblíbených míst, a tak se dostali do mnoha filmů jako vděčný vizuální prvek pro dokreslení atmosféry amerických měst, zvláště ze sedmdesátých let. Kompilace těchto záběrů oddaných ve filmech vydala ISKCON TV pod názvem Hare Krishna in the Movies a mnohé z nich lze nalézt i na YouTube.

Z režisérů českého původu můžeme zmínit Miloše Formana, který obsadil oddané do svého známého filmu Vlasy z prostředí hippies v New Yorku.

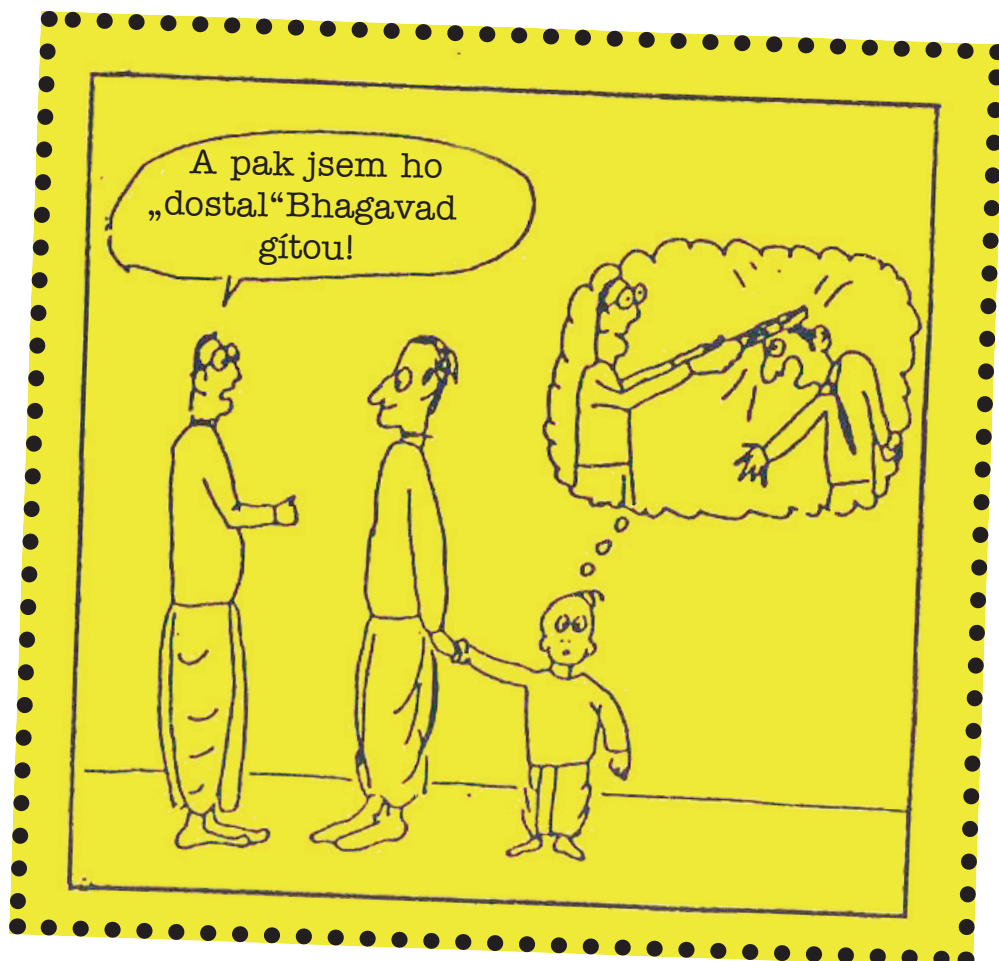
Stereotypní zobrazování oddaných v prostředí hippies začal indický film Hare Ráma Hare Křišna (1971) o invazi hippies do Káth-

mándú v Nepálu. Film obsahuje píseň v hindštině Dum Maro Dum s refrénem ‚Hare Křišna Hare Rám‘, která se stala hitem. Zpěvačka je obklopena množstvím hippies v oblacích marihuany. Šríla Prabhupáda vyjádřil názor, že tento film je „(pro) nás velká urážka“ a že byl natočen díky „...úplatku od vlády, která nechce toto hnutí“. (dopis Čjavanovi, 6. 3. 1973)

Zajímavé je, že filmoví tvůrci mají důvěru, že oddaní budou s harinámy pokračovat i v budoucnosti, a zasazují je tedy do futuristických scén (např. Blade Runner, Návrat do budoucnosti 2). Nezklamme je.

Co řekl Šríla Prabhupáda o filmech a hercích si povíme příště...

Fotografie převzaty z webů: kinomaniak.cz, tellychakar.com, tvseznam.cz, amazon.com, zive.cz



UČENÍ FILOZOFIE

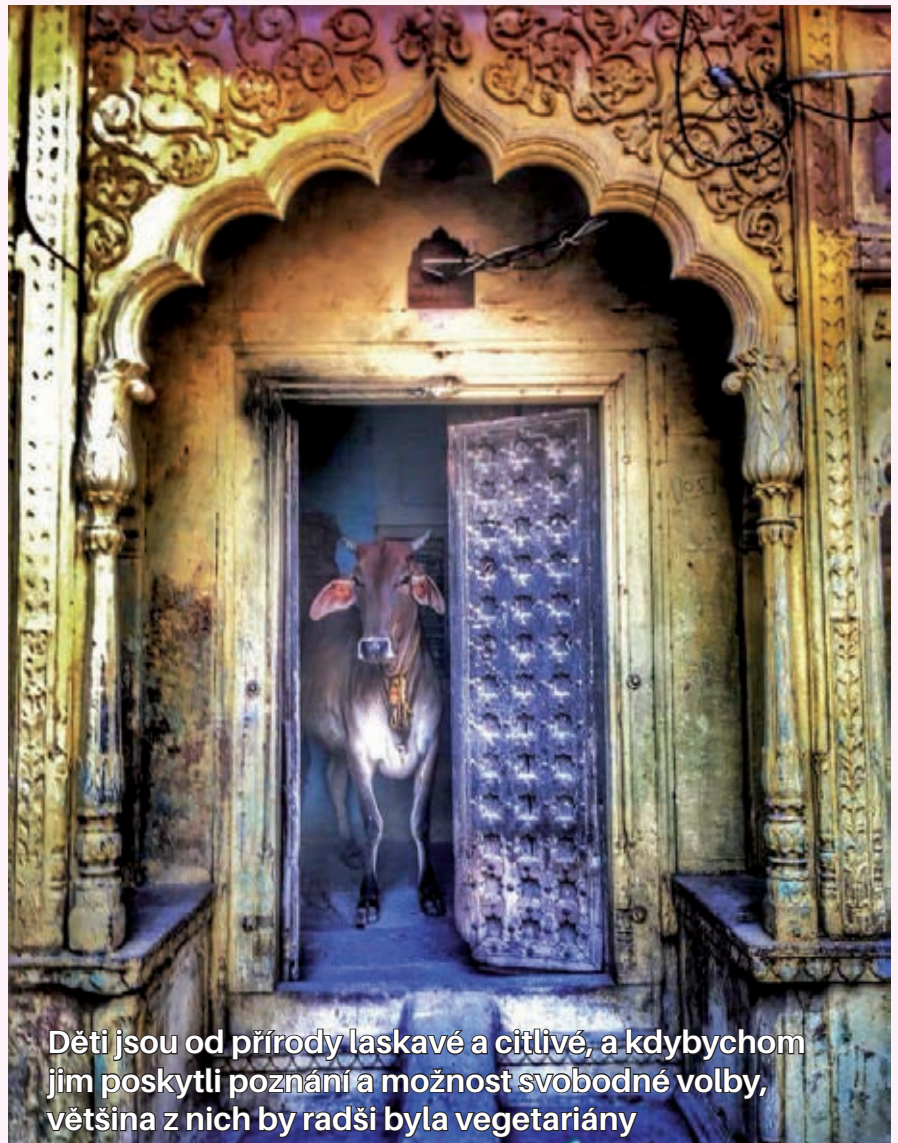
Filozofie vědomí Krišny je hluboká a má široký rozsah témat, takže občas rodiče váhají, jestli její ponaučení nejsou příliš sofistikovaná na to, aby se je učily děti. Můžeme děti učit o duši, karmě a reinkarnaci tak, aby tomu opravdu rozuměly?

Vnašich písmech máme spoustu příkladů dětí, které se staly čistými oddanými jen díky tomu, že naslouchaly transcendentálnímu poznání. Dobrým příkladem je Prahláda Mahárádž, který získal transcendentální poznání, ještě když byl v lůně své matky. Podobně Dhruva Mahárádž se setkal tváří v tvář s Pánem Nárájanem po tom, co obdržel instrukce od Nárady Muniho. Poznání o duši nezávisí na hmotných okolnostech, jako je inteligence, věk, rasa nebo pohlaví. Velmi malé děti možná ještě nemusí být schopné pochopit složitější aspekty filozofie vědomí Krišny, ale můžou rozumět jednoduchým konceptům, třeba že duše je přítomná v každém živém těle.

Existence duše

Nedávno jsme v jedné z našich lekcí Bhágavatamu pro děti rozebírali rozdíl mezi živými a neživými bytostmi. Malá Sarah řekla, že rozdíl mezi živými bytostmi a hmotou je ten, že živé bytosti se mohou pohybovat a hmota se nehýbe, tak jsem se zeptala, co živé bytosti umožňuje hýbat se. Pětiletý Mukunda nadšeně vykřikl: „Kosti!“

„No,“ řekla jsem, „žížaly nemají kosti.“



Děti jsou od přírody laskavé a citlivé, a kdybychom jim poskytli poznání a možnost svobodné volby, většina z nich by radši byla vegetariány

Pětiletá Vrinda se přidala: „Nohy!“
„Hm, hadi nemají nohy.“

Takhle jsme probrali některé další možné příčiny života, zatímco já jsem hrála roli ďáblova advokáta. Prošli jsme další částí těla – vlasy, oči, ruce, nohy, žaludek – a já se ptala dětí, jestli jsme některá z těch věcí. Když si ustríhne vlasy a položíme je na stůl, jsme to my? Samozřejmě, že ne. Nakonec děti začaly tušit, že je tu něco jiného, co tělu dává život: energie z duše.

Ve védských písmech se říká, že tenhle vesmírný projev je stvořený z dvaceti čtyř hmotných prvků. Když s dětmi využijeme podobné zdůvodňování, jaké je v Upanišádách, můžeme těchto dvacet čtyř hmotných prvků jako příčinu života vyloučit – počínaje pěti hrubými elementy (země, voda, oheň, vzduch a éter), přes pět činných smyslů, pět smyslů pro získávání poznání a tři jemnohmotné prvky (mysl, inteligence a ego). Duše se skrývá mezi těmito obaly a my je

můžeme jeden po druhém odhalit pronikavou a inteligentní myslí.

Jakmile jsme všechny ostatní možné příčiny života zavrhlí, můžeme pochopit, že pravým původcem života je ten dvacátý pátý prvek – duše. Tahle duchovní jiskra je subtilnější než atom, proton, neutron, elektron, nebo cokoli dalšího, co ještě možná objevíme. Za duší je Nadduše, Krišna, který směřuje činnosti duše. Ani stéblo trávy se nepohne bez Jeho svolení. My jsme jiskry a Krišna je velký oheň.

Jedině duchovní dotek může přivést mrtvou hmotu k životu. Abychom to dokázali dětem, můžeme je vzít do kuchyně a ukázat jim, jak nějaký přístroj (jako třeba mixér) nemůže pracovat, dokud někdo nestiskne tlačítko „zapnout“. Stejně tak dětem můžeme předvést, jak je nepravděpodobné, že by se mixér uměl sám vyrobit nebo nějak rozmnožovat. Takové věci umí jenom živá bytost. Jak tedy můžeme říct, že život pochází z hmoty? Mrakodrap nemůže porodit další mrakodrapy. Jedině vyšší energie (Krišna) může manipulovat s nižší energií (hmotou). Zatímco je duše v lůně své matky, shromáždí všechn materiál nezbytný k vybudování svého těla, které pak v průběhu života dále roste právě proto, že je v něm přítomná duše.

Když jsme takhle probrali původ života na naší dětské lekci Bhágvatamu, šli jsme všichni ven a tam jsme viděli mládě veverka, jak vesele dovádí. Čím to je, že se ta veverka může takhle nadšeně pohybovat? Ano, duše je příznakem života, všichni se na tom shodli. V křoví je zase kachna, která několik posledních týdnů sedí na svých vajíčkách. Sotva něco sní nebo spí; vypadá, jako by meditovala o káčátkách, která se jí mají teprve vylíhnout. Děti se na ni chodí dívat každý den

po lekci. Ukázala jsem na kámen, který ležel poblíž. Můžou kameny mít děti? Ne. Takže jaký je rozdíl mezi kachnou a kamenem? Kachna je duše a kámen je mrtvá hmota. Život pochází pouze ze života.

Vegetariánství a karma

Když jsme probrali koncept duše, přirozeně jsem děti navedla k diskuzi o vegetariánství. Je jednoduché rozumět tomu, proč bychom neměli jíst maso, když chápeme, že každé tělo je domovem nějaké duše. Děti chápaly, proč by neměly jíst zvířata jako třeba tu kachnu venku, která je tak roztomilá a bude kolem sebe brzo mít ještě roztomilejší káčata. Děti jsou od přírody laskavé a citlivé, a kdybychom jim poskytli poznání a možnost svobodné volby, většina z nich by radši byla vegetariány. Zvířata cítí bolest – tomu děti rozumí. Když je budeme učit o duši, karmě a převtělování, jejich vrozená citlivost se vyvine v soucit s ostatními živými bytostmi, obzvlášť se zvířaty.

S dětmi si povídáme o tom, jak je kráva naše matka, protože pro nás obětuje svou krev v podobě mléka. Když si z jejího těla vezmeme poslední kapku mléka, neměli bychom ji zabít a sníst. Krišna dal Pútaně pozici matky v duchovním světě jenom díky tomu, že Ho nakrmila svým mateřským mlékem (dokonce i když se Ho snažila zabít). Můžeme dětem vyložit, jak z mléka děláme sladkosti jako rásaguly, sandeš, gulab džamuny, rásmalaj a sladkou rýži, nebo ostatní věci jako máslo a ghee. Můžeme jim také vysvětlit, že mléko

vyživuje mozek a dává tělesnou sílu. Kráva je vegetariánské zvíře v kvalitě dobra a milovaná Krišnou.

Mluvíli jsme s dětmi také o karmě – jak získáme hříšnou reakci, když někoho zabijeme, což znamená, že my sami budeme muset být jednoho dne zabiti. Ale rostliny a zelenina mají taky duše, poznamenaly děti, tak jak vůbec můžeme něco jíst? Krišna říká, že rád jí ovoce a zeleninu, takže když je nabídneme Jemu, On naše hříšné reakce za jejich zabítí odstraní.

Reinkarnace

Když rozebereme koncepty duše a karmy, není pak těžké pochopit i reinkarnaci. Vysvětlila jsem dětem, že když umřeme, duše opustí mrtvé tělo a přesune se do nového těla – těla dítěte – a život začne znovu. Můžeme pozorovat, jak roční období přicházejí a odcházejí v cyklech: jaro, léto, podzim, zima – a potom je znovu jaro. Stejným způsobem se my narodíme, rosteme a dospějeme, zestárneme, zemřeme a potom se znovu zrodíme v jiném lůně.

Téhle přednášky se účastnila i jedna čtyřletá holčička, které nedávno umřel dědeček. Po přednášce pak šla za svojí maminkou, aby ji utěšila ujištěním, že se děda prostě jenom přesunul do jiného těla. 🙏



PRABHUPÁDŮV ZLATÝ PALÁC

VYBRÁN JAKO JEDNO Z NEJKRÁSNĚJŠÍCH MÍST V USA

Populární webová stránka INSIDER nedávno zveřejnila seznam „Třiceti nejkrásnějších míst v USA“ zahrnující skvosty „od úchvatných přírodních divů až po architektonické zázraky postavené lidmi“.

Seznam byl založen na cestovatelských hodnocení z INSIDERu a dalších publikací, stejně jako cestovatelských webových stránek jako například TripAdvisor.

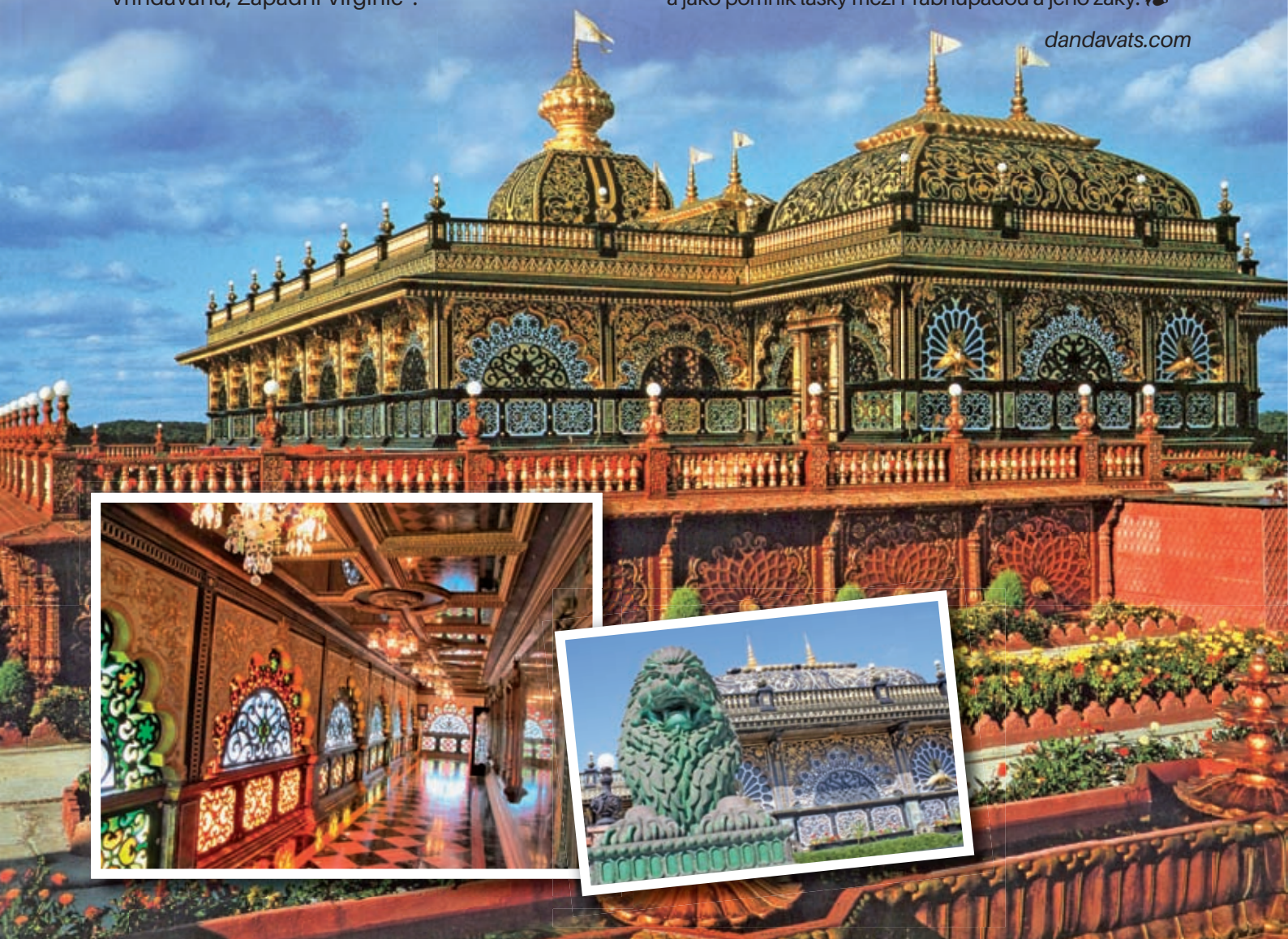
Oddaní z ISKCONu s potěšením zaznamenali, že uprostřed takových atrakcí, jako je Grand Canyon, Niagarské vodopády či Metropolitní muzeum umění, byl uveden „Prabhupádův Zlatý palác v Novém Vrindávanu, Západní Virginie“.

Pod fotografií paláce se píše: „Čtenáři Business INSIDERu nazvali Zlatý palác nejkrásnější budovou ve státě Západní Virginie. Nový Vrindávan byl založen v 60. letech 20. století stoupenci Hare Krišna a někdy je označován za »americký Tádž Mahál«. Jeho bohatá výzdoba zahrnuje mramor, onyx, teakové dřevo a 22karátové zlaté listy.“

Zlatý palác začal být budován oddanými v roce 1973 jako obyčejná rezidence pro svého milovaného guru Šrílu Prabhupádu a poté, co roku 1977 zemřel, se stal velkolepým památkem. Pro veřejnost byl otevřen v roce 1979.

Dnes je Prabhupádův palác uctíván jako smrti samádhi neboli pamětní svatyně zakladatele-áčárji ISKCONu a jako pomník lásky mezi Prabhupádem a jeho žáky. ☪

dandavats.com



Dámódarovii a Šišupálovii

Všichni jistě znáte příběh ze Śrīmad Bhágavatamu, kdy maminka Jašódá za trest přivázala nezbedného Dámódara k

Ale i v Mahábháratě oslovuje Bhíšma Pána Krišnu jako „Dámódar saha“, což znamená Pán Dámódar, který je velice tolerantní.

Když se Šišupála narodil, měl tři oči a čtyři ruce. A hned po narození jako osel. Jeho rodiče byli vystrašení a chtěli dítě zavrhnout, ale z nebe se ozval hlas: „Neodvrhujte toto dítě. Bude z něj velice silný a mocný muž. Nemůžete ho zničit, neboť osoba, která je určena jej zabit, se již narodila.“

Šišupálova matka sepjala ruce a zeptala se hlasu: „Prosím, řekni mi, kdo zabije mého syna?“

Hlas odpověděl: „Když tvůj syn pohlédne na onu osobu, jeho třetí oko zmizí, a když položíš syna na klín této oso-

by, jeho nadbytečné paže upadnou. Tak poznáš toho, kdo zničí tvého syna.“

Novina se rozšířila rychlostí lesního požáru, a když se o ní dozvěděli králové různých provincií, užasli a chtěli dítě vidět.

Přicházeli po a Šišupálova matka položila každému své dítě na klín. Ale žádná změna nenastala.

Jednoho dne přišli navštívit palác i Krišna s

Poté, co se poklonili královně a králi a zeptali se, jak se jim daří, usadili se na svá sedátka.

Královna pak s velkým potěšením umístila své dítě na Dámódarův klín. Jakmile se dítě dotklo Pánova klína, přebytečné oko i paže zmizely.

Šišupálova matka se zalekla a začala Krišnu prosit, aby odpustil jejímu synu všechny přestupky, kvůli kterým by si mohl zasloužit trest.

Pán odpověděl: „Ó tetičko, prominu mu všechny přestupky, ale pouze krát.“

A právě na tomto místě v Mahábháratě je Pán nazýván jménem Dámódara. Je to proto, že toleroval všechny Šišupálovy přestupky až do doby, kdy Šišupála přišel na Rádžasúja oběť konanou Mahárádžem

Tam Šišupála veřejně urážel Pána před celým shromážděním, ale Pán tím nebyl rozrušen a vše toleroval.

..... nikdy nesnáší takové urážky a pomluvy, ale Pán ze své nekonečné milosti slíbil, že bude Šišupálovi přestupky tolerovat, dokud jich nebude víc než sto. A svůj slib dodržel.

Jméno Dámódara tedy vyjevuje mimo jiné Pánovu nekonečnou shovívavost, a proto může úplně každý, i ten největší darebák, v tomto měsíci Kártika nabídnout Dámódarovi a tím získat veliký duchovní prospěch.

Doplň do textu tato chybějící slova:

LAMPIČKU

100

BALARÁMOU

JUDHIŠTIROU

TISÍCÍCH

HMOŽDÍŘI

KŠATRIJA

HÝKAL

Přečti červená písmena tak, jak jdou za sebou.

Co ti vyšlo? :) 🐾



VĚDECKÉ ZÁKLADY

2. díl

VĚDOMÍ KRIŠNY

Největší nemocí vědeckých myslí je, že nevěří, že je něco skutečností, pokud to není prokázáno vědeckými pokusy. Když vědec uvede výrok, který podloží vědeckým experimentem, všichni jsou přesvědčeni a žádné další otázky nejsou kladeny. Když s takovými vědci mluvíme o duchovní duši, jejich obvyklá otázka zní: „Jak může člověk zjistit přítomnost duše?“ Protože jsou zvyklí pracovat se stroji, uvažují, zda duše může být takto detekována vědeckou metodou.

Vědci se však musí shodnout na tom, že i v klasických vědních oborech existuje mnoho faktů, které nemohou být prokázány klasickými experimenty. Přítomnost duše je faktem, ale abychom pochopili její existenci, musíme přijmout poznání od správné osoby, Šrí Krišny neboli Boha a Jeho zástupce v učednické posloupnosti – duchovního mistra.

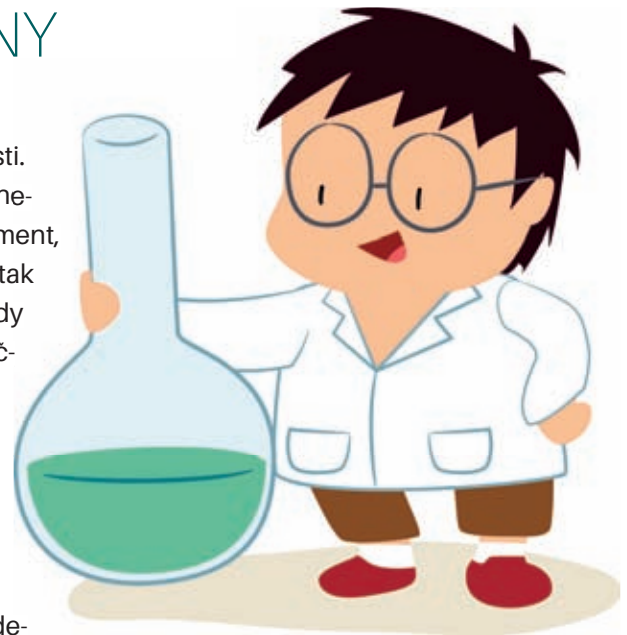
Imaginární číslo

Všichni členové vědecké společnosti vědí, že matematici pracují s pomyslným číslem nazývaným "i", což je druhá odmocnina z minus jedné ($\sqrt{-1} = i$). Toto číslo se nenačází mezi přirozenými čísly (1, 2, 3 atd.). Ale na této imaginární hodnotě jsou založené důležité obory matematiky, například teorie analytických funkcí. Bez této pomoci nelze vyřešit různé složité teorie a problé-

my v této matematické oblasti. I když existenci tohoto čísla nejde popřít, neexistuje experiment, který by ho prokázal. Stejně tak vědci z oblasti statistické vědy také využívají různé koncepční modely – komplexy jako důkaz k podložení svých teorií, které ale jsou všechny za hranicemi experimentální vědy. Pokud jsou vědci ochotni přijmout tyto imaginární a koncepční modely, v čem je potíž přijmout dokonalé poznání pocházející od Pána Krišny, svrchovaného vědce?

Princip neurčitosti

Jinou vědeckou teorií, která je mimo hranice experimentální vědy, je Heisenbergův princip neurčitosti. Podstatou tohoto principu je, že není možné současně určit polohu a hybnost jakéhokoliv tělesa. V matematickém jazyce to znamená, že odchylka naměřených hodnot polohy a hybnosti (součin hmotnosti a rychlosti) nemůže být menší než Planckova konstanta. Žádná současná experimentální metoda nemůže tuto zásadu prokázat. Vědci celého světa však tuto skutečnost přijali jako fakt, i když experimentální důkaz je mimo jejich možnosti. Stejně tak neexistuje vědecký experiment, který by prokázal třetí zákon termodynamiky. Tento zákon, jak ho formuloval Planck, uvádí, že entropie dokonalého krystalu při teplotě absolutní nuly se rovná nule. Ve skutečnosti neexistují žádné prostředky k přímému měření



absolutní entropie. Proto důkaz tohoto zákona je mimo oblast experimentální vědy.

Atomová teorie

Je také třeba poznamenat, že takzvané vědecké teorie se neustále mění. Například na začátku devatenáctého století (r. 1808) John Dalton při vývoji své atomové teorie uvedl, že atomy nemohou být dále děleny. Nicméně ke konci devatenáctého století a na počátku dvacátého století bylo zjištěno, že Daltonova atomová teorie již nemůže být považována za správnou. Pozorováním bylo zjištěno, že atomy mohou být dále rozděleny na subatomární částice, jako jsou elektrony, protony a neutrony. Bylo také objeveno, že některé atomy mohou vyzařovat částice alfa a beta, čímž vzniknou nové atomy a tak dále. Ve skutečnosti jsou tzv. atomové bomby výsledkem těchto zjištění. Podobně měla v průběhu osmnáctého a devatenáctého století obrovský vliv na vědce Newto-

nova mechanika, protože mohla být aplikována na velké hmotné objekty. Ale pak na začátku dvacátého století s objevem elementárních částic bylo zjištěno, že při popisu pohybů těchto částic Newtonova mechanika selhává. Proto byla vyvinuta kvantová mechanika, která vysvětluje jevy pozorované na této úrovni. Tyto teorie jsou plné spekulací a také se mění. A tak jako se mění minulé a současné vědecké teorie, je jasné, že ty budoucí se také změní.

Nedokonalé mozky

To jednoduše dokazuje, že mozky i těch nejuznanějších materialistických vědců jsou nedokonalé, a v důsledku toho budou teorie navržené těmito mozky taky vždy nedokonalé. Ve skutečnosti dokonalé poznání nelze měnit. A abychom získali dokonalé poznání, musíme ho přijmout od svrchovaného vědce, Pána Krišny a Jeho autorizovaného zástupce, duchovního mistra. Krišna říká: „Jsem původem všech světů – jak hmoty, tak duchovní existence. Vše pochází ze Mě. Moudří, kteří to dobře vědí, Mi prokazují oddanou službu a uctívají Mě celým svým srdcem.“ A také: „Jsem počátek, konec i střed všech stvoření, Ardžuno. Ze všech nauk jsem duchovní věda a mezi argumenty logiků jsem konečná pravda.“

Vědci musí přijmout, že znalosti a schopnosti, které mají, jsou velice omezené a ve skutečnosti zcela nevýznamné. Jak by bylo možné pomocí tohoto omezeného chápání pochopit poznání, které je za materiální existencí? Ve skutečnosti o existenci duše není pochyb. Živé bytosti jsou duchovní částičky – duše, zatímco Pán Krišna je svrchovaná duše, svrchovaná osoba a svrchovaný vědec.

Krišna říká: „Živé bytosti v tomto podmíněném světě jsou Mé věčné dílčí části. Jelikož žijí podmíněným životem, svádějí těžký boj se šesti smysly, mezi něž patří i mysl.“ A také: „Ó synu Kuntí, existence všech druhů života je umožněna jejich zrozením v této hmotné přírodě a Já jsem otec dávající símě.“

Projev existence duše

Stejně jako přítomnost vzduchu lze vnímat dotekem a přítomnost určitých molekul čichem jako vůni nebo aroma, podobně vědomí je jasným projevem existence duše. „Ó synu Bháraty, tak jako samotné slunce osvětluje celý tento vesmír, jediná živá bytost v těle osvětluje celé tělo vědomím.“ Biologové také potvrzují, že i ty nejmenší mikroorganismy, jako jsou bakterie, mají vědomí. Když vědomí vstoupí do hmotného těla, nazýváme ho živým tělem, avšak když není v těle žádné vědomí – jinými slovy, když duchovní duše opouští tělo, prostě zůstane kus hmoty. Tento fenomén nazýváme smrt.

Proto duchovní duše nikdy neumírá a nikdy se nerodí. Je věčná a to, co nazýváme zrozením a smrtí, není nic jiného než výměna různých hmotných těl, výměna starého za nové. „Živá bytost v hmotném světě přenáší svá různá pojetí života z jednoho těla do druhého stejně, jako vzduch přenáší vůně.“ Proto rození, smrt, stáří a nemoc jsou projevy měnicího se hmotného těla.

V čem je potíž?

Když naši vědečtí přátelé snadno přijímají Heisenbergův princip neurčitosti, imaginární

hodnoty a různé konceptuální statistické modely, které jsou mimo experimentální vědu, v čem je potíž přijmout existenci duchovní duše? Svrchovaný vědec Šrí Krišna říká: „Duše se nikdy nerodí ani neumírá. Nevznikla, nevzniká a nevznikne – je nezrozená, věčná, existuje trvale a odpradáвна. Nezanikne, když je zabito tělo.“ Její velikost je popsána takto: „Když by byl koneček vlasu rozdělen na sto částí a každá tato část opět rozdělena na sto částí, jedna taková část se rovná rozměru duchovní duše.“

Vědci jsou obeznámeni se zákonem zachování energie, který uvádí, že energie nemůže být ani vytvořena, ani zničena. Živé bytosti jsou neoddělitelnou energií Nejvyššího Pána, Šrí Krišny, proto je duše věčná. „Věď, že to, co prostupuje celým tělem, nepodléhá zkáze. Nikdo nemůže zničit tuto neměnnou duši.“ Povaha duchovní duše je podrobně popsána ve druhé a třinácté kapitole Bhagavad gíty. Člověk jen prostě musí přijmout poznání od svrchovaného vědce, Šrí Krišny, který Bhagavad gítu vyslovil. 🙏



Člověk jen prostě musí přijmout poznání od svrchovaného vědce, Šrí Krišny

VÉDSKÁ SVATBA

DAVNÝ OBŘAD VE 21. STOLETÍ

Krásný pár jako princ s princeznou a svatba podle dávných védských obřadů. Kněz lije do obětního ohně ghí a vhaduje obilí a rýži. Odvěky svatební rituál, který ani v dnešní době nic neztrácí na svém kouzlu.

Zřejmě jste už někdo slyšel nebo četl o velkolepých svatebních oslavách v Indii, kdy se hoduje a tančí i po několik dnů, a rodiče se dokonce musí často zadlužit, jen aby mohli patričním svatebním veselím vyprovodit nevěstu do domu ženicha.

Védská svatba neboli viváha jagja

Nevěsta tam má na rozdíl od bílých svatebních šatů zlatem protkávané červené sári, cinkají na ní náramky a nákotníčky a vlasy má propletené vonícími květy. Spolu s ženichem mají oba na krku květinové girlandy, které si pak v průběhu obřadu vymění.

Viváha jagja – obřadný sňatek před posvátným ohněm, Višnuem a přítomnými dobrodinci a příbuznými – začíná příchodem zahalené nevěsty za zvuků troubících lastur a přízeň vzývajícího zvuku „ulululu“ vyluzovaného přihlízejícími ženami.

Obřadem ženicha i nevěstu provází kněz, púdžárí, který říká svatebnímu páru i rodičům novomanželů, co mají dělat, pronáší tisíce let staré posvátné mantry a postupně do ohně obětuje ghí, obilí a ovoce. Ohniště samotné je ozdobené kvě-

tinami, ovocem a jantrami – různobarevnými příznivými obrazci.

Ženich daruje nevěstě oblečení, nové sári, potře jí pěšinku ve vlasech červeným práškem, kunkumou, označení vdané ženy, a pak jsou jim svázány konečky oděvů, což symbolizuje jejich pevné spojení v dobrém i ve zlém, jak se říká v našich krajích. Takto svázání spolu projdou sedm kroků skrze sedm kruhů jako výraz důvěrné blízkosti a přátelství mezi manželským párem.

Ať je mé srdce tvým!

Na jednu takovou svatbu jsem byla před nedávnem pozvána, i když netrvala víc než jeden den a rozhodně nestála rodiče nevěsty celé jmění. Nevěstu, krásnou Lílu Móhiní déví dáší, tanečnici Bháratá Nátjama a výbornou kuchařku, znám od malička. Patří do 2. generace oddaných praktikujících bhakti jógu, to znamená, že vyrostla v rodině prosycené duchovní atmosférou, nikdy nejedla maso a podobně jako její rodiče se poměrně brzy



Manželství se v sanskritu nazývá grihastha ášram

stala žákyní duchovního učitele Bhaktivaibhavy Svámího. S její maminkou Prémou Prijou déví dásí, která peče nedostižné koláče v pražské restauraci Balaráma, se přátelím téměř dvacet let a její táta je v komunitě oddaných Krišny dobře známý překladatel knih z nakladatelství BBT a vynikající tlumočnick Punja Pálaka dás.

Ženich Vaijásaki dás rozdával řadu let úspěšně knihy Šríly Prabhupády, hraje výborně na mridangu, tradiční dvouhlavý indický buben, a sám umí vést obětní obřady. Dnes se žíví jako grafik a realitní makléř, což mu nebrání v praktikování duchovního života, jehož součástí jsou i tyto přechodové rituály.

Oba tvoří dohromady moc pěkný pár, a to jak po vnější stránce, tak i co se týče charakteru a vlastností. A přestože v dnešní době už zdá se svatby vycházejí trochu z módy a míra rozvodovosti dosahuje téměř 50 %, věřím a doufám, že ti dva spolu dokáží harmonicky propojit manželství se vzájemnou pomocí a podporou v praktikování duchovního života, k čemuž je toto životní stádium – v sanskritu nazývané grihastha ášramem – určeno především.

Jídlo a zpěv

Spokojení svatební hosté dávají mladému páru v hojně míře svá požehnání a svou účastí na sankírtanové jaggi, další oběti doprovázející obřad, tentokrát v podobě společného zpívání posvátných manter, povznášejí a zduchovňují atmosféru celého rituálu. K jejich spokojenosti přispívá svatební hostina vycházející z tradičních védských receptů a postupů.

Jedla se rýže, sabdží – zeleninový chod s panýrem, domácím sýrem, bylo tam vynikající mátové čatni, pakóry – smažená zelenina v těstíčku, gulab džamuny – smažené sladké kuličky máčené v sladkém sirupu, šríkhand – překapávaný jogurt – a lahodné jahodové kuličky z másla smíchaného s cukrem a sušeným mlékem. Vynikající!

Svatby se zúčastnily celkem dva páry. Kromě výše zmiňované Lily



a Vaijásakiho se brali rovněž bhakta Radek a bhaktin Klára. Další moc hezký mladý pár, který se rozhodl dodat svému manželství spirituální rozměr.

Obřad se odehrával na Moravě, na statku oddaných Krišny pojmenovaném Nová Gókula podle tradičního místa, kde se odehrávají Krišnovy zábavy s kravami a s pašáčky a pastýřkami krav.

Nejlepší kamarádka

Neocenitelnou pomocnicí ve svatebních přípravách byla Líle

její nejlepší kamarádka z dětství Džagan Móhiní déví dásí, která ještě spolu se svou sestrou pro svatební obřad připravila ohniště, ozdobila ho květy a uvila girlandy.

Lílá Móhiní a Džagan Móhiní se kamarádi „odjakživa“. Společně studovaly tanec Bhárata Nátjam, spolu se prohiňaly pubertou, společně svým tanečním uměním bývají již dlouhé roky ozdobou nejrůznějších festivalů.

Vždycky si navzájem pomáhaly a pomáhají a jsou si nablízku ve všech třeba i nelehkých situacích, které s sebou život přináší.

A teď Džagan Móhiní doprovodila Lílu až k obřadnímu ohni a její manžel, Nitái Navadvípačandra dás, byl knězem tohoto obřadu.

Je úžasné sledovat, jak Krišna vše dokonale aranžuje. Jak vede své oddané a jak je skrze nejrůznější situace posouvá stále dopředu a dál a učí je vidět a chápat věci, které jim třeba doposud unikaly.

Svatba těchto dvou mladých krásných párů může být nekořečnou látkou k zamyšlení se nad životem samotným, nad láskou i Bohem, nad tím, co od života chceme, a nad tím, co je pro nás, pro každého zvlášť, doopravdy důležité... 🙏



Viváha jagga, svatební obřad, má usměrnit mysl člověka, aby byla klidná, a tak způsobí k duchovnímu pokroku.

*Bhagavad gítá 18.5,
Výklad*

Vénu gítá

kapitola třetí část třetí

KRIŠNA VCHÁZÍ DO LESA



Šuka a šáří, kteří toto všechno viděli očima oddanosti, jen zavrtěli hlavami a několikrát zopakovali: „Vrindávan je tak nádherný!“

Víšvanátha Čakravartí Thákura rozsáhle popisuje znaky, které se nacházejí na lotosových nohou Šrí Krišny. Celkem má na obou nohou devatenáct příznivých znaků, osm na levém chodidle a jedenáct na pravém. Jsou popsány takto:

Jeho levé chodidlo nese znak oblohy pod prostředními prsty (dvojitý kruh), lasturu pod palcem a uprostřed chodidla luk bez tětivy. Pod lukem je kravské kopyto obklopené na čtyřech stranách čtyřmi džbány na vodu, a pod ním je půlměsíc. Posledním znakem je ryba, na Jeho načervenalé patě.

Na pravé noze, u kořene palce, má Šrí Krišna zrno ječmene, pod ním čakru a pod čakrou deštník. Je tam linie, která se stáčí od středu Jeho chodidla až ke švu mezi palcem a ukazovákem. Pod prostředníky je umístěn lotos, pod ním vlajka a hák na pohánění slonů pod malíkem. Pod hákem je blesk a pod bleskem osmiúhelník, který spočívá na patě. Kolem osmiúhelníku jsou čtyři svastiky po stranách a čtyři plody džambu v rozích.

Tyto nádherné stopy jsou vidět všude v lese Vrindávanu a obyvatelé je považují za svrchovanou ozdobu.

Šríla Prabhupáda uzavírá verš tímto překladem gíta kírty: „Tak na něho vzpomínali, jak vstupuje do lesa Vrindávanu, který je neustále oslavován stopami Krišny a Jeho společníků.“ Překlad Bhágavatamu zní „...a pasácci opěvovali Jeho slávu.“ Tyto dva překlady nabízejí dvě alternativy. První z nich je, že pasácci oslavovali Šrí Krišnu, a druhá je, že oslavovali les Vrindávan. Sanátana Gósvámí připojuje třetí význam. Říká, že gópi diskutují o písni flétny, která oslavuje Šrí Krišnu.

Šrí Čaitanja Maháprabhu zavedl duchovní harmonii, která věčně spoluexistuje mezi Vrindávan dhámem a Šrí Krišnou, slovy árádhjó bhagaván vradžéša tanajas tad dháma vrindávanam: oslava Vrindávan dhámu se neliší od oslavování Šrí Krišny. Naopak, Jeho oslavo-

vání přirozeně zahrnuje chválu lesů Vradži, protože Šrí Krišna, který se věčně věnuje svým láskyplným zábavám, zůstává věčně neoddělitelným od uklidňujících hájů této duchovní říše.

Chvála Vrindávanu

V jedné z dřívějších kapitol Bhágavatamu samotný Šrí Krišna chválí Vrindávan a ukazuje důvěrný vztah mezi ním a Jeho sídlem. Šrí Krišna říká, že ovocem obtížené stromy, které byly v minulých životech impersonalisty, se nyní sklánějí před Šrí Balarámem a modlí se o duchovní pokrok. Trubci neustále opěvují Jeho slávu a pávi, jeleni a kukačky jsou v Jeho přítomnosti ohromeni extází. Mnohé byliny, liány a rostliny mají to štěstí, že přijímají prach z Jeho nohou, a stromy a rostliny znají neomezené štěstí být požehnány Jeho dotekem. Kopce a řeky jsou šťastné, že se jim dostává Jeho kradmých pohledů, zatímco Jeho společníci jsou nanejvýš požehnaní, že jsou účastníky Jeho každodenních her.

Madhumangala také hlásá slávu lesů matce Jašóde: „Ó matko, aniž bych snižoval pohodlí tvého paláce, řeknu ti upřímně o blaženosti, kterou cítíme v lese. Celý den pasácci jedí zralé a voňavé banány, chlebovníky, manga a granátová jablka, které padají ze stromů. Jejich chuť je šťavnatá, vůně sladká, struktura s ničím nesrovnatelná. Není divu, že náš milovaný přítel Krišna touží jít do lesa a ze stromů trhat ovoce, listy a květy. Taková dokonalost nemůže být ve tvém městě dosažena.“

Krišna je pramenem všech expanzí a inkarnací

Jedinečnost Vrindávanu souvisí s původním postavením Šrí Krišny, který se denně prochází jeho lesy. Šrí Čaitanja Maháprabhu pověřil šest Gósvámích, aby založili učení gaudija vaišnavismu. Jednotně prohlásili, že původní podoba Osobnosti Božství je Vradžéndra nandana Krišna. Podoba Krišny ve Vrindávanu je pramenem všech ostatních expanzí a inkarnací, včetně jiných podob Krišny, jako je Dvárakádhíša. Rúpa

Gósvámí uvádí: „Krišna známý jako Jadu kumára je Vásudéva Krišna. Liší se od Krišny, který je synem Nandy Mahárádže. Jadu kumára Krišna projevuje zábavy ve městech Mathurá a Dváraká, ale Krišna, syn Nandy Mahárádže, nikdy neopouští Vrindávan.“

Protože Šrí Krišna je původní podoba Boha, je Vrindávan Jeho původním sídlem a láska Vradžavásich je svrchovanou podobou oddanosti. Z Vrindávanu nálady oddanosti sestupují na Vaikunthu a pro osvobození pokleslých projevuje své energie v tomto světě jako Gókula.

Gópové a gópi, nejdokonalejší ze všech transcendentalistů, oslavují lesy Vrindávanu a Šrí Krišnu jako věčné předměty své připoutanosti. Pro ně neexistuje žádný Vrindávan bez Šrí Krišny a žádný Šrí Krišna bez Vrindávanu. Šrí Rádhi říká: „Obyvatelé Vrindávanu nechtějí, aby ses oblékal jako vládce, ani nechtějí, aby ses stýkal s velkými válečníky v jiné zemi. Nemohou opustit Vrindávan a bez Tvé přítomnosti všichni umírají. Co s nimi bude?“

V těchto nádherných lesích plných bzučících včel, zpívajících ptáků a barevných květin hledá Šrí Krišna dokonalé hřiště pro uspokojení svých neomezených tužeb. Nechtějí je tento Vrindávan dhám stále oslavován! Ve své Šrí Vrindávanášťace Šríla Višvanátha Čakravartí Thákura uzavírá každý verš výrazem *mamástu vrindávana éva vásah*, „Kěž mohu stále žít ve Šrí Vrindávan dhámu.“

Modlí se:

Pokud nezískám mystické síly, neosobní osvobození, věčné sídlo na Vaikuthalóce nebo dokonce bhagavat přému, není to žádná ztráta, dokud mohu stále žít ve Šrí Vrindávan dhámu.

Dokonce i Brahmá, duchovní mistr vesmíru, a Uddhava, korunní klenot oddaných, poté, co uviděli bohatou sladkost Vrindávanu, se modlí, aby se tam zrodili jako stéblo trávy. Kěž mohu stále žít ve Vrindávanu.

Když Šrí Krišna zmizel z rása líly, gópi se modlily: „Ó Prithví déví! Jakou nebyvalou askezi jsi vykonala, abys získala slavnost doteku nohou Šrí Krišny na svém povrchu

ve Vrindávanu?“ Kěž mohu stále žít ve Vrindávanu, který značí Krišnovy stopy.

Vrindávan je místem, kde převládá láskyplná připoutanost gópi, a v této připoutanosti dosahuje rása svého vrcholu. Šruti prohlašují: „Rasika sékhara Šrí Nanda nandana je bezpochyby ztělesněním rasy.“ Vrindávan je místem, kde je tato skutečnost jasně prokázána.

Díky přítomnosti Bhándíranu, Góvardhanu a Rása pithu (kde se uskutečnila rása lílá) je známo, že Vrindávan má tři hranice, a ačkoliv je ve skutečnosti neomezený, má obvod dlouhý pět jódžanů. Kěž mohu stále žít v tomto Vrindávan dhámu.

Tam, kde je královnou dcera Vrišabhánua Mahárádže, kde leží moje dávná naděje a kde se v každém oddaném projevuje štěstí bhagavat přému – kéž mohu stále žít v tomto Vrindávan dhámu.

Ve Vrindávanu se věčně odehrává slavná zábava tance rása, do které ani Lakšmí déví nemohla získat přístup (po vykonání různých druhů askeze). Kěž mohu stále žít ve Vrindávanu, který se skládá z mnoha okouzlujících hájů.

Tam, kde si beze strachu hrají jeleni jako ruru (černý jelen) a njanku (jelen s parohy), kde zpívají kukačky, včely a papoušci a kde tančí pávi – kéž mohu stále žít v tomto Vrindávanu.

Ti, kdo disponují neochvějnou inteligencí a hlasitě pronášejí tuto Vrindávanášťaku s oddaným citem, na konci tohoto života dosáhnou přímou službu lotosovým nohám krále a královny Vrindávanu, Šrí Šrí Rádhy a Krišny.

Přestože byl Pán Balaráma zmíněn v předchozím verši, nyní je nápadný svou nepřítomností. Sanátana Gósvámí vysvětluje, že gópi vidí Baladéva jako gurua neboli nadřízeného. Při pomyšlení na Něho jsou přemoženy stydlivostí a nemohou spatřit Šrí Krišnu ani o něm mluvit neomezeně. Jelikož jsou plně pohrouženy v myšlenkách na svého milovaného, nejsou si vědomy ani nezmiňují přítomnost staršího bratra. Slovo gópa vrinda však označuje všechny pasáčky, mezi nimiž je Šrí Balaráma zahrnut. Stručně řečeno, nositel pluhu zaujímá v tomto verši vůči svému mladšímu bratrovi druhořadé postavení.

Mladé gópi takto meditovaly o Šrí Krišnovi a nějakou dobu setrvaly v mlčení, plně soustředěné jako dokonalí jógi. Když znovu nabyly klidu, s velkou náklonností se navzájem objímaly a začaly mluvit o úžasných vlastnostech flétny. Tímto způsobem Šrímad Bhágavatam pokračuje šestým veršem: „Ó králi, když mladé ženy ve Vradži slyšely tóny Krišnovy flétny, které uchvacují mysl všech živých bytostí, objímaly se navzájem a začaly je popisovat.“ (ŠB 10.21.6) 🙏



MILOST V BARVÁCH OSTRAVY

Hodně syrové ráno! Vystupujeme se Šjámagauri z auta a rozhlížíme se po obrovské ploše bývalých Vítkovických železáren. Tady někde máme postavit stánek.... ale kde přesně? Široko daleko není vidět živou duši. Na hlavu nám začínají dopadat chladné dešťové kapky. Zatím našťestí jen tu a tam.

Možná jsme potěšily polobohy naším odhodláním a shazují květiny, říkám si optimisticky po pětihodinové cestě autem. Ale při pohledu na těžká, tmavá mračna, která visí přímo nad našimi hlavami, se můj optimismus poněkud zmrazí. Přeci jenom postavit celý dřevěný stánek, se všemi plachtami, a vyložit bedny s prasádam, to nějakou dobu vezme a dělat to v průtrži mračen není zrovna nejpříjemnější představa. No nic... Okolo nás jsou již stánky postavené a zaplachtované. Ostatní asi přijeli stavět už včera večer a dnes ráno určitě ještě tvrdě spí.

Volám na telefonní číslo informační služby festivalu Colours of Ostrava, které jsme dostali při vjezdu do areálu. „Vydržte, za chvíli jsem u vás“, sděluje mi hlas z mobilu. Potom se na obzoru, zpoza jedné zrezivělé železné konstrukce, vynoří postava na kole a míří přímo k nám. Mladík sestupuje a ukazuje nám místo na trávě u chodníku, kde máme postavit stánek. Povrch je

naprosto nerovný, s velkým stro- mem zasahujícím částečně do vy- hrazeného místa – jen malá šance na stabilní postavení stánku. Když vidí naše váhání, tak povzbudivě říká: „Nebo si to postavte tady vedle, včera tu měli stát s brambůrkama, ale když viděli to místo, tak se sbalili a odjeli...“ „No, to se ani nedivíme,“ říkáme si se Šjámagauri, když si prohlížíme betonovou krychli trčící uprostřed ze země.

„Takže dámy – buď tady, nebo tady. Je to na vás,“ opouští nás vesele mladík. „Já už si jedu lehnout, jsem na nohách od včerejšího večera!“ Koukám se na hodinky, je něco málo po šesté.

A zase jsme úplně sami! Šjámagauri akčně obhlíží místo a navrhuje, ať se postavíme mezi poslední stánek a ten kámen, že bychom se tam mohli vejít – náš stánek má jen 2 metry. Tak tedy jdeme na to! Kapky studeného deště nás tu a tam povzbudivě občerstvují a my přitom šroubujeme dřevěné latě do podoby stánku. Pak ještě plachty a nanosit dovnitř všechny sušenky a zelňáky. Dilo se podařilo, vešli jsme se! Všechno máme uvnitř, stánek zaplachtovaný a spokojeně se těšíme, že přijmeme nějaké prasádam – tedy dáme si snídani. Když usedáme do nově postaveného domečku s houskou a okurkou, začne se zvedat vítr a spustí se neuvěřitelně silný déšť. Diváme se ven na běsnící živel a přemýšlíme o laskavém Křišnovi a Jeho milosti, díky které jsme to stihli za

sucha, a na druhou stranu, jestli v takovém počasí vůbec někdo přijde.

Kolem desáté přijíždí Kája, která nás bude v prodeji střídát během dne, a my si jedeme odčentovat a odpočinout před noční akcí.

Mraky lidí

Navečer kolem šesté se proplétáme ostravskou hustou dopravou k příjezdové bráně železáren. Když mijíme obrovský rozlehlý areál, nevěřím vlastním očím. Uvnitř se to hemží lidmi! Neodradil je ani déšť, všichni mají pláštěnky – s deštníkem dovnitř nepouštějí! „Ty jo, tam je spousta lidí,“ říkám nechápavě Šjámagauri, která se tam nemůže podívat, protože řídí a doprava je opravdu HUSTÁ! „No to je NEKTAR!“ rozšíří se Šjámagauri oči vzrušením, „...a kolik asi tak lidí?“

„No mraky, mraky lidí“, komentují to, když očima přejíždím davy lidí, které se proplétají mezi starými zrezivělými výrobními věžemi od jednoho pódia k druhému.

„Úplně mi z toho běhá mráz po zádech,“ hlásí mi Šjámagauri a obě nás začíná zaplavovat sankirtanové nadšení. Mraky lidí, to znamená mraky rozdaného prasádam, milost pro každou duši, která si přijde pro sušenku!

Kolem sedmé, osmé večerní se začíná u našeho stánku tvořit fronta. Jsme v sekci Vegetariánské a veganské občerstvení, a i ostatní stánky mají své příznivce. Kousek od nás ve stánku Govinda mají i oni plné

ruce práce. Asi tak 300 metrů před námi je obrovské pódium, na kterém se střídají pro nás neznámé kapely. Návštěvníci je ale očividně důvěrně znají, protože nadšeně tleskají a zpívají s nimi. Je tady celkem 22 pódíí, na kterých se vystřídá skoro 130 kapel. Hladina decibelů je zatím na únosné míře, a jak běží hodiny, lidé se vracejí pro sušenky a zelňáky a je vidět, že jim chutná. Letošní hit pro Colours jsou jasně fíkové sušenky s banánem. Trochu zděšeně pozorujeme, jak nám mizí pod rukama, a přemýšlíme, jak se všim vystačíme další tři dny. Také laddu – cizrnové dezertíky – jsou velmi oblíbené. Rozevlátá slečna, která si před chvílí jeden koupila, se zjeví znovu a s vyčítavým výrazem nám říká – „To mi nemůžete dělat!... To je tak dobrý.... Jsem na tom úplně ZÁVISLÁ!“ a kupuje další čtyři.

To je slovo, které na trzích v souvislosti s farmářskými sušenkami a laddu slyšíme poměrně často. Další neuvěřitelná milost Pána Čaitanji

– lidé se stávají ZÁVISLÍ NA PRASÁDAM. Na čisté transcendentální chuti neznečištěné jakýmikoliv drogami, chemií nebo materiálním zatížením. Jejich koloběh zrození a smrti je od tohoto okamžiku ukončen. Možná to ještě chvíli potrvá, ale semínko lásky k Bohu v jejich srdcích se začíná probouzet k životu. Je to opravdu radost sledovat tu scénérii jedné živé bytosti za druhou, jak si šťastně odnášejí svojí oblíbenou chuťovku, a potom se vracejí a znovu odnášejí, potom si berou ještě domů, pro své blízké....

Prasádam je pokrm, který se s láskou nabídne Nejvyššímu Pánu

přímo na oltáři a díky tomu získává obrovskou duchovní sílu. Ten, kdo ho potom jí, zároveň přijímá Krišnovu přízeň a udělá duchovní pokrok. V Padma Puráně je psáno, že pravidelné přijímání prasádam přináší do života tolik požehnání jako vykonání deseti tisíců obětních obřadů!

Dvě plná auta

Po půlnoci se najednou z „našeho“ pódia začnou hrnout naprosto heavy vibrace, které přehluší všechno, i to, co se doposud zdálo jako hlasité. Podíváme se se Šjámagaurí nevěřičně na sebe, ale přesto se snažíme dál oslovovat kolemjdoucí, aby přišli na ochut-



Uprostřed postindustriálních vraků proudí milost

návku... ale prakticky už nás nikdo neslyší. Mám pocit, jako by dunivé hluboké basové vibrace hýbaly i mými vnitřními orgány... hlavně srdce mi docela vibruje... Přemyslím, jestli někdo z takového rachotu nemůže dostat srdeční infarkt... Prodej se už omezí jen na ty, co se vracejí pro další „dávku“, nebo ty, co zahlédnou nápis BEZ LEPKU nebo RAW.

Kolem půl druhé už dunivý rap našťestí končí, ale tím bohužel končí i návštěvnost, a tak rychle balíme, plachtujeme a plujeme v našem peugeotu Nrisinhovi do Havířova,

kde máme základnu, do spacáků a odpočívat.

Další dny mají podobný průběh, jen lidí chodí čím dál víc, máme už i své štangasty! Nikdy bych nevěřila, že lidé jsou schopni kolem půlnoci toho ještě tolik sníst! Ale zaplat Pán Bůh, alespoň jedí prasádam. V sobotu v noci, kolem druhé, už to definitivně balíme, skoro všechno prasádam je pryč, zatahujeme plachty, a je až dojemné, jak nám stále ještě pod plachty běhají lidé a dožadují se prasádam. Už jsme ale strašně unavené... i tak, do poslední chvíle prodáváme... Šjámagaurí už obíhá s provazem kolem stánku, já ještě uvnitř hledám posledního zelňáka pro jednoho mladíka a potom definitivně vyrazíme směrem k základně a nechápeme, jak jsme moh-



ly rozdat tolik prasádam – 2 plná auta!! a všechnu tu smršť ve zdraví přežít. No jenže zase... to je jasné... je to zkrátka jen díky neuvěřitelné, všeprostopující, všezahrnující MILOSTI Nejvyššího Pána a Jeho oddaných.

Děkujeme Ti, drahý Krišno, že nás necháváš zaměstnávat se neustále ve Tvé službě a účastnit se toho velkolepého a neuvěřitelného procesu transformace srdce skrze ochutnávání TVÉHO LAHODNÉHO PRASÁDAM! 🙏



SÝROVÉ TYČINKY

1 a 2/3 hrnku hladké mouky

100 g másla

200 g sýra

50 g sezamu

7 pl mléka

1/2 čl soli

Ze všech ingrediencí umíchejte hladké těsto, uváležte asi 0,5 centimetru vysokou placku a z ní vykrájejte asi 1 cm široké a 8 cm dlouhé špaličky. Můžete je trochu „protočit“, jak vidíte na fotografii. Položte na plech pokrytý papírem na pečení a pečte na 180 °C zhruba 20 minut, dokud nezezlátnou.

Po vychladnutí s láskou obětujte Šrí Krišnovi

Recept poskytla

Náma Prijá dévi dásí

